ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Τριμηνιαία Εκδοση της Ενωσης Δικαστών-Εισαγγελέων

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 71 | ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2000 | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ (πρώην Μέγαρο Σχολής Ευελπίδων) - ΤΗΛ.: 88.27.380 - 88.41.529

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

της 18/12/1999

Με μεγάλη επιτυχία και πρωτοφανή κοσμοσυρροή πραγματοποιήθηκε φέτος η Γενική Συνέλευση των μελών της Ένωσής μας στις 18 Δεκεμβρίου 1999 στις εγκαταστάσεις της INTERAMERICAN. Ύστερα από αίτημα των συναδέλφων μας της επαρχίας η Γ.Σ πραγματοποιήθηκε ημέρα Σάββατο και σ' αυτό οφείλεται η επιτυχία της, αλλά και στο ενδιαφέρον των μελών για τα πεπραγμένα και τις προοπτικές.

Το Δ.Σ. εκφράζει την ικανοποίησή του όχι μόνο για την αθρόα προσέλευση και για την συμπαράσταση των μελών στις προσπάθειες που καταβάλλει αλλά και για την κοσμιότητα και ευπρέπεια με την οποία όλοι οι ομιλητές αναφέρθηκαν στο Δ.Σ. και άσκησαν κριτική στο έργο του.

Στη Συνέλευση παρέστησαν ο Υπουργός Δικ/νης κ. Ευάγγελος Γιαννόπουλος, ο Εισαγγελέας του ΑΠ κ. Παναγιώτης Δημόπουλος, ο Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου κ. Ευάγγελος Κρουσταλλάκης, ο Γενικός Γραμματέας του Υπ. Δικαιοσύνης, ο πρόεδρος του ΔΣΑ κ. Αντώνης Ρουπακιώτης, ο Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. Πειραιά κ. Γεώργιος Αποστολίδης, οι πρόεδροι και Γενικοί Γραμματείς των Δικαστικών Ενώσεων και των Συνταξιούχων, οι πρόεδροι και τα μέλη των Διοικήσεων του Εφετείου Αθηνών, του Πρωτοδικείου Αθηνών, του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και του Εφετείου Αθηνών, οι Προϊστάμενοι των Ειρηνοδικείων Πειραιά και Θεσσαλονίκης και των Πταισματοδικείων Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Πειραιά ο πρόεδρος των Ελλήνων Ποινικολόγων και εκπρόσωποι των κομμάτων. Εντυπωσιακή ήταν, όπως πάντα η παρουσία των συναδέλφων από την επαρχία και ειδικά από Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Λάρισα και Χαλκίδα, Κόρινθο και Ναύπλιο.

Ο πρόεδρος του Δ.Σ. της Ενώσεως κ. Κων/νος Λυμπερόπουλος άνοιξε τις εργασίες της Συνέλευσης με την ομιλία του, η οποία δημοσιεύεται στη διπλανή στήλη και στη συνέχεια χαιρετισμό απηύθυναν ο Υπουργός Δικαιοσύνης, οι εκπρόσωποι των κομμάτων και οι πρόεδροι των Δικαστικών Ενώσεων. Όλοι οι ομιλητές υποστήριξαν τα αιτήματα και τους στόχους της Ένωσης και όσον αφορά δε το συνταξιοδοτικό τόσο ο κ. Υπουργός όσο και οι εκπρόσωποι των κομμάτων (κ.κ. Μπενάκη και Νικολόπουλος) επισήμαναν την ανάγκη επίλυσής του.

Μετά τη λήξη του πανηγυρικού μέρους της Συνελεύσεως και την αποχώρηση των προσκεκλημένων άρχισε το κύριο μέρος των εργασιών της. Ύστερα από πρόταση του κ. Κ. Λυμπερόπουλου, πρόεδρος της Γ.Σ. εκλέχθηκε ο Αρεοπαγίτης κ. Θεόδωρος Λαφαζάνος και αντιπρόεδρος ο Πρόεδρος Εφετών κ. Λάζαρος Κοεμτζόπουλος.

Γραμματείς εξελέγησαν οι Χαράλ. Μαυρίδης και Μπέλλα Καραμίχου, και ψηφοσυλλέκτες οιΠηνελόπη Σεραφείμ και Ανδρονίκη Μανιουδάκη.

Στη συνέχεια το λόγο πήρε ο Γενικός Γραμματέας της Ενώσεως κ. Χαράλαμπος Αθανασίου, ο οποίος ανέπτυξε τα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου και οριοθέτησε τους στόχους της για το 2000. Η ταμίας της Ενώσεως κ. Αγγελική Δεμέστιχα ανέγνωσε τον Απολογισμό του 1999 και τον προϋπολογισμό του 2000, οι οποίοι εγκρίθηκαν ομόφωνα. Επακολούθησε συζήτηση, μετά την οποία αρκετοί συνάδελφοι διατύπωσαν τις απόψεις και παρατηρήσεις τους, άσκησαν κριτική στο έργο του Δ.Σ. και κατέθεσαν τις προτάσεις τους. Μέρος στη συζήτηση έλαβαν οι συνάδελφοι κ.κ. Σταυρούλα Κωνσταντινίδου-Βρυώνη, Παν. Αθανασόπουλος, Ευτυχ. Παπαλαιοκαστρίτης, Αγγελική Δεμέστιχα, Άννα Προμπονά, Κων. Φράγκος, Βασιλική Θάνου-Χριστοφίλου, Γεώργιος Φώσκολος, Κων. Μπαλτάς, Γεώργιος Μανωλίδης, Μαρία Κουβαρά, Κυρ. Γεωργίου, Ευθ. Κοκκινογένης, Ελένη Μορφοπούλου, Αγγ. Σμυρνιού, Κων Γκανάτσος, και Χαραλ. Αθανασίου.

Τη συζήτηση έκλεισε ο Πρόεδρος της Ενώσεως κ. Κων/νος Λυμπερόπουλος ο οποίος απάντησε σε όλους τους ομιλητές. Οι εργασίες της Γ.Σ. έκλεισαν με ψήφισμα, που εγκρίθηκε, ομόφωνα και δημοσιεύεται σε άλλη στήλη.

Το Δ.Σ. θεωρεί υποχρέωσή του να ευχαριστήσει το Προεδρείο της Γ.Σ. και ειδικά τον Πρόεδρο κ. Θεοδ. Λαφαζάνο για τον άψογο τρόπο διεύθυνσης των εργασιών της.

ΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΟΥ Δ.Σ.
από τον *Γενικό Γραμματέα*
στη σελ. 4

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
Κωνσταντίνου Λυμπερόπουλου
ΣΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑ Γ.Σ.

Το Δ.Σ. της Ενώσεώς μας ευχαριστεί για την εδώ παρουσία τους όλους τους προσκεκλημένους μας αλλά και τους συναδέλφους. Οι τελευταίοι αποτελούν τη δύναμή μας και στηρίζουν τις προσπάθειες του Δ.Σ. για την από κάθε πλευρά, βελτίωση των συνθηκών απονομής της δικαιοσύνης αλλά και των συνθηκών των δικαστικών λειτουργών.

Με την ευκαιρία της σημερινής συγκέντρωσης θα ήθελα να σας εκθέσω ορισμένα θέματα, τα οποία απασχόλησαν και απασχολούν το Δ.Σ. της Ενώσεως.

Ι. Κατ' αρχή το Προεδρείο του Δ.Σ. έχοντας υπόψη του τις θέσεις της μεγάλης πλειοψηφίας των συναδέλφων που, κατά την προεκλογική περίοδο του 1998, παραπονείτο για την ύπαρξη περισσοτέρων ψηφοδελτίων και τον εντεύθεν εγκλωβισμό της σ' ένα ψηφοδέλτιο κατά παραγνώριση άξιων συναδέλφων στα υπόλοιπα ψηφοδέλτια, προέβη σε προτάσεις προς το Δ.Σ. που τις αποδέχτηκε, πολλές ομοψήφως. Οι προτάσεις αυτές εγκρίθηκαν με μεγάλη πλειοψηφία, σχεδόν παμψηφία, στην καταστατική γενική συνέλευση του περασμένου Μαρτίου. Κατόπιν αυτού οι προσεχείς εκλογές τον Μάιο 2000, θα γίνουν με ενιαίο ψηφοδέλτιο και οι συνάδελφοι θα έχουν τη δυνατότητα εκλογής των, κατά την κρίση τους, αξιοτέρων και καταλληλοτέρων. Νομίζω, όμως, ότι στο μέλλον πρέπει να υπάρξει, στα πλαίσια τουλάχιστον της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης, μια Ένωση και ένα ψηφοδέλτιο, διότι δεν βλέπω τη σκοπιμότητα της πολυτελούς υπάρξεως περισσότερων Ενώσεων.

ΙΙ Το θέμα της εντάξεως των Ειρηνοδικών και της ενοποιήσεως έτσι των δικαστών της πρώτης βαθμίδας, δυστυχώς, όπως είναι γνωστό, δεν είχε την αναμενόμενη κατάληξη.

Το Δ.Σ. της Ενώσεως είχε κάνει λεπτομερή και πραγματοποιήσιμη πρόταση νόμου, την οποία αποδέχθηκε και προώθησε, έστω κατά τι τροποποιημένη, ο κ. Υπουργός Δικαιοσύνης, για ψήφιση στο Κοινοβούλιο παρ' ότι καθημερινώς συναντούσε πολλές αντιρρήσεις. Τελικώς η προσπάθεια αυτή ναυάγησε διότι η προσπάθεια του Υπουργού δεν βρήκε στήριξη αλλά αντιδράσεις και μάλιστα από πλευρές εσωτερικές μας και μη αναμενόμενες. Έτσι ναυάγησε μια προσπάθεια που θα δημιουργούσε νέα κατάσταση στη λειτουργία της δικαιοσύνης της πατρίδας μας, κατάσταση πλήρως εναρμονισμένη προς τα ισχύοντα σ' όλες τις κοινοτικές χώρες. Θέλω για άλλη μια φορά να τονίσω, ότι σκοπός μας δεν ήταν η δημιουργία πλειάδας νέων πρωτοδικείων με αποτέλεσμα την ανάδειξη προβλημάτων για την άσκηση του έργου των συνεργατών των δικαστών, των δικηγόρων. Σκοπός μας ήταν μόνο η αλλαγή του status των σημερινών Ειρηνοδικών σε τρόπο ώστε, όλοι οι δικαστές στο εξής του πρώτου βαθμού, ενοποιούμενοι, να προέρχονται από την ίδια πηγή, δηλ. τη Σχολή Δικαστών, και να έχουν τις ίδιες δυνατότητες επαγγελματικής εξελίξεως. Μπορούσαν τα σημερινά Ειρηνοδικεία να εξακολουθούσαν, εφ' όσον υπήρχε πρόβλημα, να ονομάζονται Ειρηνοδικεία, καίτοι ο τίτλος αυτός δεν ανταποκρίνεται πλέον στη δεδομένη πραγματικότητα και στο σημερινό δικαιοδοτικό αντικείμενο του Ειρηνοδίκη. Αλλά αυτό μας ήταν αδιάφορο, στοχεύαμε μόνο στην αλλαγή του status των Ειρηνοδικών. Βέβαια η ενσωμάτωση των Ειρηνοδικών δεν θα ήταν απαλλαγμένη πρακτικών και άλλων προβλημάτων. Εμείς δεν τα παραγνωρίζουμε, πλην όμως για το επιδιωκόμενο αυτό βήμα χρειαζόταν τόλμη και χρήση ξίφους για να λυθεί ο υπάρ-

☞ *στη σελ. 6*

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η ΕΤΗΣΙΑ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΜΑΣ θα γίνει φέτος στο κέντρο **«ΝΕΑ ΔΕΙΛΙΝΑ»**
(Λεωφ. Ποσειδώνος, 5η στάση Ελληνικού)
στις 24 Μαρτίου 2000, ημέρα Παρασκευή και ώρα 22.00

τραγουδούν

Λίτσα Διαμάντη – Κωνσταντίνα
Σοφία Αρβανίτη – Σπ. Σπυράκος

Διάθεση εισιτηρίων στα γραφεία της ένωσης έως 15/3/2000

Τιμή κατά άτομο 10.000 δρχ.

ΨΗΦΙΣΜΑ
ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ
18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1999

Οι δικαστικοί λειτουργοί, μέλη της Ενώσεως Δικαστών και Εισαγγελέων, στη σημερινή 18-12-1999 Γενική Συνέλευσή τους, αποφάσισαν τα ακόλουθα:

Υπηρετώντας με ζήλο και αυταπάρνηση τις ιδέες της Δικαιοσύνης, της αλήθειας και της ισότητας όλων, απέναντι στο Νόμο, μέσα σε έναν κόσμο συνεχώς μεταβαλλόμενο, σε ένα κοινωνικοοικονομικό περίγυρο που εκτρέφει ιδέες μηδενιστικές και ενεργοποιεί θρυαλλίδες κοινωνικής αποδόμησης, σε μια οικονομική παγκοσμιοποίηση, η οποία μπορεί να οδηγήσει ευρύτατες πληθυσμιακές ομάδες σε οικονομική εξαθλίωση και κοινωνική περιθωριοποίηση, σε συνθήκες γιγαντισμού του οργανωμένου εγκλήματος, αισθάνονται την ανάγκη να διακηρύξουν ότι:

Αποτελούν έναν από τους ακρογωνιαίους λίθους του κοινωνικού συστήματος στην Πατρίδα μας, τον στυλοβάτη υγιών αντιλήψεων και άμυνας της πολιτείας απέναντι στους φορείς εγκληματικών ανατρεπτικών και αποδομητικών ιδεών και νομικής ευθύνης απέναντι στο ζοφερό καθημερινό πεδίο των κοινωνικών αντιπαλοτήτων και αντιπαραθέσεων.

Επισημαίνουν ότι ασκούν τα καθήκοντά τους κάτω από τις πλέον αντίξοες συνθήκες εργασίας, εργαζόμενοι καθημερινές και αργίες, χωρίς ανώτατο χρονικό περιορισμό, πέρα και πάνω από ωράρια. Ο υπερβολικός φόρτος εργασίας τους έχει φθάσει στα όρια της εξάντλησης των ανθρωπίνων δυνατοτήτων τους. Οι ασκούμενες πιέσεις για ακόμη ταχύτερη έκδοση των αποφάσεων, ενδέχεται να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην ποιότητα του έργου τους και στην ορθή απονομή της δικαιοσύνης.

Ζητούν από την Πολιτεία να προωθήσει τα αναγκαία μέτρα για την ταχεία απονομή της δικαιοσύνης, την ποιοτική αναβάθμιση της και την ανακούφιση των δικαστικών λειτουργών από τις αφόρητες συνθήκες εργασίας. Τέτοια μέτρα είναι, η κάλυψη των κενών οργανικών θέσεων δικαστών - εισαγγελέων και δικαστικών υπαλλήλων, η αύξηση των θέσεων δικαστών και εισαγγελέων, η απλοποίηση των διαδικασιών, η εισαγωγή της μηχανογράφησης σε όλα τα δικαστήρια της χώρας, η εξασφάλιση δικαστικών αιθουσών, η ίδρυση και λειτουργία 3-4 Πρωτοδικείων στην ευρύτερη περιοχή της Αττικής, η επιμόρφωση των δικαστικών λειτουργών με ίδρυση κέντρου Επιμόρφωσης, η ίδρυση χωριστών ποινικών τμημάτων στα δικαστήρια των μεγάλων αστικών κέντρων με την προϋπόθεση βεβαία της ανάλογης αύξησης των θέσεων των δικαστικών λειτουργών.

Θεωρούν αναγκαία την Συνταγματικώς επιτρεπτή ενοποίηση του πρώτου Βαθμού της δικαιοδοσίας, ώστε η Δικ/νη στα Πρωτοβάθμια Δικαστήρια να απονέμεται ενιαίως από ομοιόβαθμους δικαστές.

Αξιώνουν τη βελτίωση του περιεχομένου του μισθολογίου τους με την ενσωμάτωση των επιδομάτων τους, που αποτελούν το ήμισυ περίπου των αποδοχών τους στο βασικό μισθό τους, ώστε να λαμβάνουν και αυτοί όπως και οι άλλοι εργαζόμενοι σύνταξη δώρα εορτών και επίδομα αδείας, ανάλογα με τις αποδοχές τους. Είναι δε αντίθετοι σε κάθε προσπάθεια άμεσης ή έμμεσης κατάργησης της συνταγματικής διάταξης που ορίζει ότι οι αποδοχές των δικαστικών λειτουργών είναι ανάλογες με το λειτούργημά τους. Η διάταξη αυτή έχει τεθεί για τη διασφάλιση της ανεξαρτησίας, εν όψει και του ότι απαγορεύεται συνταγματικά στους δικαστικούς λειτουργούς η απεργία και η άσκηση άλλου βιοποριστικού επαγγέλματος.

Καλούν τους εκπροσώπους του τύπου, των οποίων δεν αμφισβητείται ο θεσμικός τους ρόλος, να αποφεύγουν τις γενικές και ατεκμηρίωτες θέσεις και επικρίσεις, γιατί αυτές δεν πλήττουν μόνο τους δικαστές αλλά (και αυτό είναι το επικίνδυνο) την εμπιστοσύνη των πολιτών στους δικαστές του.

Τέλος, δηλώνουν ότι, παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν, θα συνεχίσουν να επιτελούν τα καθήκοντά τους με υψηλό αίσθημα ευθύνης και καλούν τους πολίτες να εμπιστεύονται τους δικαστές τους από τους οποίους δεν λείπουν ούτε η ευρύτητα αντιλήψεως, ούτε οι κοινωνικές ευαισθησίες.

ΤΟ ΝΕΟ ΚΤΙΡΙΟ ΤΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Μεγαλοπρεπές και εντυπωσιακό το νέο κτίριο του Εφετείου της Αθήνας δόθηκε επιτέλους σε λειτουργία, ύστερα από 20 χρόνια από την θεμελίωσή του. Το νέο κτίριο βρίσκεται πίσω από τον Άρειο Πάγο, αποτελείται από εφτά ορόφους με γραφεία και ακροατήρια, και δυο γκαράζ που εξυπηρετούν όλους τους εργαζόμενους σ' αυτό.

Τα είκοσι οχτώ (28) ακροατήρια τα αίθρια και οι κοινόχρηστοι χώροι είναι εντυπωσιακοί και όπως αρμόζει σε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό δικαστικό κτίριο. Στενότητα χώρου παρουσιάζουν αρκετά γραφεία Προέδρων και Εισαγγελέων Εφετών, καθώς και Εφετών, πλην όμως, με τις αναδιατάξεις των χώρων, που προβλέπονται, πιστεύουμε ότι θα αντιμετωπισθεί επαρκώς το πρόβλημα. Τα εγκαίνια από τον Υπουργό Δικ/νης, η συμβολή του οποίου ήταν αποφασιστική για την ταχεία αποπεράτωσή του, έγιναν στις 3 Φεβρουαρίου 2000. Το κτίριο αργότερα επισκέφθηκε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και ο Πρωθυπουργός. Η Ένωση βρισκόταν σε συνεχή επαφή με το Υπουργείο και τη "Θέμις Κατασκευή" για την ταχεία αποπεράτωσή του.

«ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΟ»

Ένα πρόβλημα οξύ, ζητά λύση.
του Παντελή Κων. Στραγάλη
Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών
Μέλος Δ.Σ. ΕΔΕ

Το συνταξιοδοτικό μας πρόβλημα –οξύ και πάντοτε επίκαιρο– είναι από τα πιο σημαντικά ζητήματα, που απασχολεί ΟΛΟΥΣ τους δικαστικούς λειτουργούς –συνταξιούχους και εν ενεργεία– χρειάζεται δε ορθή αντιμετώπιση και άμεση επίλυση.

Πιστεύω ότι είναι δίκαιο και σωστό όσοι από τους συναδέλφους γλιτώσουν το εγκεφαλικό επεισόδιο και το έμφραγμα που προκαλεί το άγχος της δικογραφίας και το βάρος της ευθύνης και καταφέρουν να ζήσουν, να μπορούν, όταν απέρχονται από την ενεργό υπηρεσία να λαμβάνουν μια σύνταξη, ικανοποιητική για μια αξιοπρεπή διαβίωση.

Η κατάσταση όμως στον τομέα αυτόν δυστυχώς μέχρι σήμερα, είναι αποκαρδιωτική. Η γλώσσα των αριθμών αμείλικτη: Σε καμιά χώρα της Ευρώπης η σύνταξη των δικαστών δεν είναι κατώτερη του 70% του συνόλου των αποδοχών των εν ενεργεία συναδέλφων.

Μόνο στη χώρα μας ανέρχεται στο 43% που είναι το χαμηλότερο ποσοστό στην ΕΕ.

Σε καμιά χώρα της Ευρώπης ο Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου δεν λαμβάνει σύνταξη κατώτερη από τον πτυχιούχο μηχανικό της ΔΕΗ. Στην Ελλάδα ο πρώτος παίρνει σύνταξη 504.000 δρχ. ενώ ο δεύτερος 602.000 δρχ.

Η αδικία που γίνεται σε βάρος των συνταξιούχων δικαστών, είναι καταφανής. Ήρθε νομίζω όμως η ώρα, η Πολιτεία να αποκαταστήσει την αδικία αυτή, δίνοντας γενναία αύξηση στις συντάξεις των Δικαστικών Λειτουργών. Ήρθε νομίζω η ώρα η Πολιτεία να ικανοποιήσει το αίτημα μας αυτό, ψηφίζοντας ΣΗΜΕΡΑ νόμο, με αφετηρία όμως εφαρμογής το έτος 2001, και τούτο διότι δεν θέλομε να προβάλομε εμπόδια και δυσκολίες στην πορεία της πατρίδας μας προς την ΟΝΕ.

Δεν απαιτούμε την άμεση αύξηση της σύνταξης των Δικαστών. Μόνο την άμεση ψήφιση του Νόμου για βελτίωση της σύνταξης στο μέλλον, με αναδρομική ισχύ, επιδιώκομε.

Η προσπάθειά μας σοβαρή και συνεχής, μεθοδική και σταθερή θα αποβεί στο τέλος και αποτελεσματική. Το ποσό άλλωστε που απαιτείται για να υλοποιηθεί το αίτημά μας δεν υπερβαίνει το ποσό των δύο περίπου δισεκατομμυρίων δραχμών. Δεν τίθεται δηλαδή σοβαρό θέμα επιβάρυνσης του προϋπολογισμού της χώρας και μάλιστα μετά το έτος 2001. Είναι συνεπώς θέμα πολιτικής βούλησης της κυβέρνησης και μόνο, η επίλυση του ζητήματος αυτού.

Η επίτευξη του στόχου αυτού είναι το πρωταρχικό μέλημα του ΔΣ της ΕΔΕ γιατί αποβλέπει στην αναβάθμιση των δικαστικών λειτουργών και στη θωράκιση της προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας τους.

Η ΕΝΩΣΗ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ έχει το προνόμιο αλλά και την ευθύνη να επωμίζεται το κύριο βάρος κάθε αγώνα και κάθε διεκδίκησης για την αναβάθμιση της Δικαιοσύνης και των Λειτουργών της.

Έτσι και στο συνταξιοδοτικό, με αιχμή του δόρατος την Ένωσή μας. Θα αγωνιστούμε με τη συμπαράσταση και των άλλων Δικαστικών Ενώσεων για να φθάσουμε στο στόχο μας και να επιτύχουμε το σκοπό μας. Και είμαι βέβαιος ότι θα δικαιωθούμε και στον αγώνα μας αυτόν, γιατί έχουμε το δίκιο μαζί μας και γνωρίζουν πολύ καλά οι συνάδελφοι την αλήθεια που κρύβει ο λόγος του Δημοσθένη για το «πόσο αβέβαιο και προσωρινό είναι από τη φύση του κάθε τι που δεν έχει γίνει σύμφωνα με το δίκαιο ή που δεν στηρίζεται σ' αυτό» (Περί Στεφάνου 227).

ΕΝΙΑΙΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ
Απορρίφθηκε η αγωγή κατά της ένωσης

Στις προσεχείς εκλογές του Μαΐου για την ανάδειξη των οργάνων της Ένωσης μας, θα πάμε με ΕΝΙΑΙΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ όπως η συντριπτική πλειοψηφία των μελών μας αποφάσισε αφού απορρίφθηκε από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών και η αγωγή του συναδέλφου κ. Παναγιώτη Αθανασόπουλου κατά της Ένωσης με την οποία ζητούσε την ακύρωση της αποφάσεως της Γενικής Συνέλευσης, με την οποία τροποποιήθηκε το Καταστατικό.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ
ΚΙΝΗΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Σας γνωρίζουμε ότι θα επεκτείνουμε τη σύμβαση με την COSMOTE και θα προμηθευθούμε κινητά τηλέφωνα για τα μέλη μας με ευνοϊκούς όρους.

Παρακαλείσθε, όσοι ενδιαφέρεσθε, να το δηλώσετε στα γραφεία της Ένωσης. Τηλέφωνα: 882738 και 8841529.

ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΙΟΡΙΣΜΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

Αρ. Πρωτ. 183/2000
ΠΡΟΣ
Τον Πρόεδρο του Α΄ τμήματος του Α.Π.
κ. Γεώργιο Βελλή, Αντιπρόεδρο του Α.Π.

Κύριε Πρόεδρε,

Σε όλες τις προηγούμενες εκλογικές αναμετρήσεις για την εκλογή Βουλευτών, Ευρωβουλευτών και Δημοτικών Αρχόντων, οι Δικαστικοί και Εισαγγελικοί Λειτουργοί διορίζοντο ως αντιπρόσωποι της δικαστικής αρχής σε εκλογικά τμήματα της περιφερείας του δικαστηρίου του οποίου υπηρετούν. Προς τούτο ελαμβάνοντο υπόψη από το Α΄ τμήμα του Α.Π. οι σχετικές αιτήσεις προτίμησής τους.

Με το από 7-2-2000 έγγραφό σας προς τους προϊσταμένους των Δικαστηρίων, γνωστοποιείτε την απόφασή σας όπως "αιτήσεις προτίμησης δικαστικών λειτουργών για τον διορισμό τους, ως εφόρων ή δικαστικών αντιπροσώπων δεν θα γίνουν δεκτές".

Ενόψει του ότι οι περιφέρειες των Δικαστηρίων Αθηνών και Πειραιά είναι πολύ μεγάλες και όλα τα εκλογικά τμήματα είναι όχι μόνο μεγάλα αλλά και ισοδύναμα (ισάριθμα), θα επιθυμούσαμε την αναθεώρηση της αποφάσεώς σας αυτής και την αποδοχή των αιτήσεων προτίμησης των συναδέλφων για διορισμό τους σε εκλογικά τμήματα της περιφερείας των Δικαστηρίων που υπηρετούν, προς διευκόλυνσή τους.

Σε κάθε περίπτωση παρακαλούμε να τεθεί το αίτημά μας αυτό υπόψη των μελών του Α΄ Τμήματος του Α.Π.

Ο Πρόεδρος
ΚΩΝ. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Αντιπρόεδρος Α.Π.

Ο Γεν. Γραμματέας
ΧΑΡ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Εφέτης

«ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΚΑΣΤΩΝ - ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ
ΕΚΔΟΤΗΣ
Κωνσταντίνος Λυμπερόπουλος
(ΑντιπρόεδροςΑρείου Πάγου)
Διευθύνεται
από Συντακτική Επιτροπή
ΣΥΝΤΑΞΗ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ
Μέλη
του Διοικητικού Συμβουλίου
ΓΡΑΦΕΙΑ:
Πρωτοδικείο Αθηνών
(Μέγαρο πρώην Σχολής Ευελπίδων)
e-mail: www.launet.gr/ede.htmp.
e-mail: ede@lawnet.gr
τηλ. 88.27.380
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Ετήσια δρχ. 500
Τιμή φύλλου δρχ. 10
ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ
Μ. ΛΕΟΝΤΑΚΙΑΝΑΚΟΣ

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ

Ο χαιρετισμός του προέδρου της Ένωσης Συνταξιούχων Δικαστικών Λειτουργών Ευάγγελου Καλλίτση, στη Γ. Συνέλευσή μας

Αξιότιμε κ. Υπουργέ

Αξιότιμε κ. Εισαγγελεύ του Αρείου Πάγου

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε της Ενώσεως Δικαστών και Εισαγγελέων

Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου και των Μελών της Ένωσης Συνταξιούχων Δικαστικών Λειτουργών και των μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους απευθύνω θερμόν και εγκάρδιον χαιρετισμόν προς όλους εσάς τους παρισταμένους συναδέλφους μας στη σημερινή συνέλευσή Σας, αλλά και θερμές ευχαριστίες ειδικώτερον στον Πρόεδρον και τα μέλη του Διοικ. Συμβουλίου της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων για την τιμητική των πρόσκληση, όπως παραστούμε στη σημερινή πανηγυρική συνέλευση των μελών της και παρακολουθήσουμε τις εργασίες της, που αφορούν γενικώτερα θέματα της Δικαιοσύνης εις την Χώραν μας.

Η Ένωσή μας, αγαπητοί συνάδελφοι, διεξάγει πολυμέτωπον αγώνα προς πάσαν κατεύθυνση μέσα στα πλαίσια της συνταγματικής νομιμότητας και των υψηλών παραδόσεων του Σώματος για την προώθηση και επίλυση δύο κυρίως θεμάτων, που άπτονται ευθέως της ορθής και ευρύθμου λειτουργίας της Δικαιοσύνης ήτοι: α) Όπως Σας είναι γνωστόν, το συνταξιοδοτικόν δικαίωμα των εν ενεργεία δικαστών θωρακίζει και διασφαλίζει την προσωπικήν ανεξαρτησίαν τούτων, την οποίαν απολαμβάνουν ούτοι εκ του Συντάγματος, σύμφωνα με την παγίαν νομολογίαν των τριών Ανωτάτων Δικαστηρίων μας.

Εντεύθεν συνάγεται ότι η σύνταξη των δικαστικών λειτουργών πρέπει να τελεί σε προφανή αναλογίαν προς τις αποδοχές ενεργείας, σύμφωνα άλλωστε και με παγίαν γενικήν αρχήν του συνταξιοδοτικού κώδικος (άρθρον 9), που καθορίζει την σύνταξη των δημοσίων υπαλλήλων εις ποσοστόν 80% των αποδοχών ενεργείας. Πλην την αρχήν ταύτην διέσπασεν η Πολιτεία διά του νέου δικαστικού μισθολογίου (ν. 2521/1997), προκειμένου ειδικώτερον για τα μέλη του Δικαστικού Σώματος, διά της κατατμήσεως δηλονότι του βασικού μισθού εις διάφορα ποικιλώνυμα, αλλά σημαντικά καθ' ύψος επιδόματα, τα οποία κατέστησε μη συντάξιμα, με αποτέλεσμα να μην προσαυξάνονται αναλόγως και οι συντάξεις των Μελών μας, και να δημιουργείται εντεύθεν προφανής δυσαναλογία μεταξύ αποδοχών ενεργείας και συνταξίμων τοιούτων. Είναι, επομένως, αντισυνταγματικώς, αλλά και εξοργιστικώς απαράδεκτον, οι Πρόεδροι των ανωτάτων Δικαστηρίων μας, συνταξιοδοτούμενοι να υποβιβάζονται συνταξιοδοτικώς εις τάξη νεοδιοριζομένου πρωτοδίκου. Παρόμοιος συνταξιοδοτικός, αλλά απαράδεκτος υποβιβασμός παρατηρείται σήμερα και εις τους άλλους βαθμούς της δικαστικής ιεραρχίας, με αποτέλεσμα η σύνταξη των αποχωρούντων συναδέλφων μας να είναι μικρότερη του 50% των αποδοχών ενεργείας και όχι 80% που καθορίζεται εις τους λοιπούς δημοσίους υπαλλήλους, δημιουργουμένης εντεύθεν ανίσου μεταχειρίσεως ημών έναντι των άλλων υπαλλήλων. Καθίσταται συνεπώς, αναγκαίον για τη θωράκιση της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης, που αποτελεί ως προσφυώς αποκαλείται, οχυρόν της Δημοκρατίας, να θεσπισθεί νομοθετικώς ο κανών (περιλαμβανόμενος ενδεχομένως και εις την μέλλουσαν αναθεώρηση του Συντάγματος) ότι κάθε μισθολογική παροχή που χορηγείται στους εν ενεργεία συναδέλφους μας, είτε ως γενική αύξηση των αποδοχών των είτε υπό μορφήν επιδόματος η καθ' οιονδήποτε άλλον τρόπον και ονομασίαν, να περιλαμβάνεται αυτοδικαίως στις συντάξιμες αποδοχές των, εφ' όσον βέβαια η παροχή αυτή δεν συναρτάται αποκλειστικώς με την κάλυψη ειδικών δαπανών, στις οποίες υποβάλλονται μόνον οι εν ενεργεία συνάδελφοί μας (όπως λ.χ. το επίδομα βιβλιοθήκης, αλλά καθ' ο μέτρον τούτο καλύπτει τις πραγματικές ανάγκες τούτων, για την προμήθειαν βιβλίων κλπ.) και β) δεύτερον επίσης θέμα που απασχολεί και προβληματίζει τα Μέλη μας είναι η μη συμμόρφωση των Υπηρεσιακών οργάνων του Υπουργείου Οικονομικών προς τις αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που αφορούν συμπληρωματικές συντάξεις των Μελών μας, τις οποίες αρνούνται να εκτελέσουν, παραβαίνοντας ούτω συνειδητώς θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος, αλλά και θεμελιώδεις πανανθρώπινον δικαίωμά μας προς παροχήν εννόμου δικαστικής προστασίας. Και είναι τοσούτον μάλλον κραυγαλέα και αδικαιολόγητος η άρνηση εκτελέσεως των περί ων πρόκειται δικαστικών αποφάσεων, καθ' όσον και αυτός ούτος ο Συνήγορος του Πολίτη, στον οποίον προσφύγαμε διά του από 7.6.1999 πορίσματός του, γνωστοποιηθέντος στους συναρμοδίους Υπουργούς Οικονομικών, απεφάνθη ότι η παράλειψη της Διοίκησης να προβεί στην άμεση εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, που αφορούν τα Μέλη μας «δεν κρίνεται νόμιμη» ως παραβιάζουσα το Σύνταγμά μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η φωνή ημών των απομάχων της Δικαιοσύνης, δυστυχώς δεν εισακούγεται από την Διοίκηση. Εξ άλλου το κύρος, η αξιοπρέπεια και οι υψηλές παραδόσεις του Δικαστικού Σώματος δεν μας επιτρέπουν διαμαρτυρίες και κινητοποιήσεις στο πεζοδρόμιο, όπως άλλες κοινωνικές τάξεις πράττουν. Τα μόνα και δη έσχατα νόμιμα όπλα που διαθέτουμε για την προάσπισιν ου μόνον της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης, αλλά και του προσωπικού μας κύρους και αξιοπρεπείας από της δικής μας πλευράς είναι η προσφυγή μας, είτε στα Ποινικά Δικαστήρια για την δίωξιν των διαπραττομένων εις βάρος μας συνειδητών παραβάσεων καθήκοντος από αρμόδια κρατικά όργανα, είτε στο Ευρωπαϊκόν Δικαστήριον των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, είτε τέλος εις επίσπευσιν αναγκαστικής εκτελέσεως εις βάρος της ιδιωτικής περιουσίας του Δημοσίου, ενέργειες όμως που δεν είναι εποικοδομητικές του κύρους και της αξιοπρεπείας ενός ευνομουμένου Κράτους Δικαίου.

Γι' αυτό, Αξιότιμε κ. Υπουργέ, η Ένωσή μας αναγνωρίζουσα την μεγάλην σας πράγματι συμβολήν στην ψήφισιν του νέου δικαστικού μισθολογίου, ζητεί από Σας να συμβάλλετε με το κύρος Σας και τον δυναμισμόν Σας, ως μέλους της Κυβερνήσεως εις την ταχείαν επίλυση των θεμάτων που προεξέθεσα, από Σας δε αγαπητοί συνάδελφοι, ζητούμε την ηθικήν Σας συμπαράστασιν, διότι πιστεύουμε ότι η σπάθη της ενεργού Δικαιοσύνης, ενεργούσα μέσα στα πλαίσια της νομιμότητας μπορεί και οφείλει να προασπίσει και να διαφυλάξει την ανεξαρτησίαν της δικαστικής λειτουργίας, αλλά και των φορέων αυτής που διατελούν είτε εν ενεργεία είτε εν συντάξει και μη λησμονείτε, αγαπητοί συνάδελφοι, «Εκεί που είσαι ήμουνα και εδώ που είμαι θα 'ρθεις».

Ευχαριστώ

«Η ΘΕΜΙΣ ΕΧΕΙ ΟΙΣΤΡΟ»

Η στήλη αυτή καθιερώνεται για να φιλοξενεί τις καλλιτεχνικές ... ανησυχίες των συναδέλφων

ΠΟΙΗΣΗ

«Νόστος»

Δε θεωρώ κανένα απόντα,
όλοι είναι εδώ.
Τα μόρια συστέλλονται και
διαστέλλονται
κατά της ανάγκης το ρυθμό.
Κανένας δε θα λείψει από το
τραπέζι το γιορτινό,
εκτός απ' τους Ιούδες
στης μάθησης τον κυκλικό χορό.
Κανένας δεν ξεφεύγει απ' της
δίκης το ζυγό,
βαρύ το έρμα από σάρκα
και οστά
στα ύφαλα του πλοίου
που δε θα πλεύσει στα
Ιθακήσια τα νερά.

Γεώργιος Λυμπερόπουλος
πρόεδρος πρωτοδικών
Επιμέλεια στήλης:
Παντελής Στραγάλης

ΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Μεγάλη επιτυχία σημείωσε η θεατρική παράσταση που πραγματοποιήθηκε στις 5 Ιανουαρίου στο θέατρο "REX" για την ψυχαγωγία των παιδιών των συναδέλφων.

Το ρωσικό παραμύθι "Ο Τσάρος με την μακριά Γενειάδα", ενθουσίασε τους μικρούς μας φίλους και τους έδωσε μηνύματα ανθρώπινα και διδακτικά.

Φέτος, ήταν η δεύτερη φορά που διοργανώσαμε μια τέτοια εκ-

Από την εκδήλωση στο παιδικό θέατρο

δήλωση και θα συνεχίσουμε κάθε χρόνο.

Παρόμοιες εκδηλώσεις σκοπεύουμε, μετά την εμπειρία - επιτυχία αυτή να διοργανώσουμε στο άμεσο μέλλον και σε άλλες πόλεις.

Ευχαριστούμε τους συναδέλφους που συμπαραστάθηκαν και ήλθαν με τα παιδιά τους στην εκδήλωση μας αυτή.

ΜΙΚΡΑ ΜΕΓΑΛΑ

Τι άλλο να κάναμε; Υπογράψαμε και φέτος... Συνεργάτες μας είναι... Το ίδιο άλλωστε δεν γίνεται κάθε χρόνο; Φέτος βέβαια πρωτοτυπήσαμε... ακόμα περισσότερο. Κοντέψαμε να γίνουμε παλαιοημερολογίτες... Του χρόνου έχει ο Θεός.... Μέχρι τότε όμως ας ψάξουμε να βρούμε το στίγμα μας. Δεν μπορεί παρά κάπου να είναι. Εγώ πάντως, θα ψάχνω στο Σύνταγμα περισσότερο.. παρά στον Υπαλληλικό κώδικα..

Όποιος... δεν κατάλαβε, σίγουρα μπερδεύτηκε στα πολλά αποσιωπητικά.

Θεόφιλος Μουτεβελής
Ειρηνοδίκης Κυπαρισσίας
(ΥΓ Χωρίς ημερομηνία. Μην εκτεθούμε. Άλλωστε και του χρόνου θα είναι επίκαιρο).

Η ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΑΞΙΩΣΕΩΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΔΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Βασιλική Θάνου-Χριστοφίλου *Εφέτης*

Οι εκπρόσωποι της εκτελεστικής εξουσίας, με αφορμή τη δικαστική επιδίωξη των οικονομικών αξιώσεων των δικαστών (αναδρομικές αποδοχές, φορολογικές απαλλαγές κλπ.) έχουν αμφισβητήσει, κατ' επανάληψη το δικαίωμα των δικστών να δικάζουν τις δικές τους υποθέσεις.

Το θέμα αυτό έχει ήδη αντιμετωπισθεί και σε άλλες χώρες, με θετικά για τους δικαστές αποτελέσματα. Ειδικώτερα όπως προκύπτει από τα στοιχεία, τα οποία ο συνάδεαλφος εφέτης κ. **Ιωαν. Τέντες** είχε συλλέξει σε παλαιότερη έρευνά του, οι δικαστές των ΗΠΑ, κατά το έτος 1979, αποφάσισαν τη δικαστική επιδίωξη της αναπροσαρμογής των μισθών τους, καθ' όσον, λόγω του πληθωρισμού, οι πραγματικές αποδοχές τους είχαν μειωθεί σημαντικά. Ως αιτία της εν λόγω καταστάσεως θεωρήθηκε η ισχύουσα στις ΗΠΑ κατά παράδοση σύνδεση των αποδοχών των δικαστών με τις αποδοχές των μελών του Κοινοβουλίου. Οι βουλευτές δεν ψήφιζαν αναπροσαρμογή των αποδοχών των δικαστών, φοβούμενοι το θόρυβο και την κοινωνική αποδοκιμασία, που θα προκαλούσε μια τέτοια απόφαση, η οποία θα είχε ως συνέπεια και την αύξηση των δικών τους αποδοχών. Οι δικαστές θεώρησαν ότι η παράλειψη της νομοθετικής εξουσίας, να ρυθμίσει το μισθολογικό τους ζήτημα έπληττε αυτούς πολύ περισσότερο από τους βουλευτές, καθ' όσον οι τελευταίοι είχαν την ευχέρεια να αντλούν εισοδήματα και από άλλες πηγές, ασκώντας παράλληλα τις επαγγελματικές τους δραστηριότητες και να αναπληρώνουν έτσι τις απώλειες των αοδοχών τους, λόγω του πληθωρισμού.

Οι δικαστές των ΗΠΑ, κατά τη διάρκεια της δικαστικής επιδιώξεως της αναπροσαρμογής των αποδοχών τους, βρήκαν μεγάλη ανταπόκριση και υποστήριξη τόσο από τους δικηγορικούς συλλόγους, όσο και από τους δημοσιογράφους, καθ' όσον, λόγω της σημαντικής μειώσεως των πραγματικών αποδοχών τους, εξαιτίας του πληθωρισμού, όπως προαναφέρθηκε, πολλοί δικαστές παραιτούνταν, ενώ υπήρχε απροθυμία ικανών νομικών να αποδεχθούν το αξίωμα του δικαστού. Η πρωτοβουλία για τη δικαστική επιδίωξη των αυξήσεων των αποδοχών τους ανήκει στους δικαστές Sponcer Williams και William Combell. Οι αγωγές έγιναν δεκτές, με δύο αποφάσεις που εκδόθηκαν τον Αύγουστο του 1979 και Ιανουάριο του 1980 αντίστοιχα και επικυρώθηκαν από το Ανώτατο Δικαστήριο (Suprem Court) των ΗΠΑ.

Οι εν λόγω αγωγές στηρίχθηκαν στο αρθρ. 3 παρ. 1 του Συντάγματος των ΗΠΑ, του απαγορεύει τη μείωση των αποδοχών των δικαστών (παρόμοιο άρθρο υπάρχει και στα Συντάγματα πολλών Ευρωπαϊκών κρατών). Το δικαστήριο έκανε δεκτό τον ισχυρισμό ότι η μείωση της αγοραστικής αξίας του μισθού του δικαστού, εξ αιτίας του πληθωρισμού, ισοδυναμεί με μείωση κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως του Συντάγματος, η οποία δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι περιορίζεται μόνο στην ονομαστική μείωση του μισθού.

Ορισμένοι δικαστές, λόγω της ευαισθησίας που χαρακτηρίζει τους δικαστικούς λειτουργούς, είχαν επιφυλάξεις εάν πρέπει η μια εξουσία του κράτους να στραφεί κατά της άλλης και επίσης, κατά πόσον οι δικαστές κωλύονται να δικάσουν υποθέσεις άλλων μεν συναδέλφων τους, οι οποίες, όμως, στην πραγματικότητα και στην ουσία αφορούν και τα δικά τους συμφέροντα. Επικράτησε η άποψη ότι «πρέπει να γίνει αποδεκτή η αρχή της *καταστάσεως ανάγκης* –the rule of necessity–. Εάν κάθε δικαστής κωλύεται, τότε ουδείς κωλύεται, αφού είναι σημαντικότερο να γίνει μία δίκη, παρά να ματαιωθεί».

Η εν λόγω αντιμετώπιση του θέματος ασφαλώς είναι ορθή τόσο από νομικής, όσο και από ουσιαστικής θεωρήσεως. Ο δικαστής, ασφαλώς, δικαιούται όπως ο κάθε πολίτης, να προσφύγει στο δικαστήριο, όταν αναΚύπτει κάποια διαφορά μεταξύ αυτού και τρίτου, είτε προσωπικής φύσεως, είτε περιουσιακής φύσεως. Με ποια λογική λοιπόν, ο δικαστής δεν θα δικαιούται να προσφύγει στο δικαστήριο, όταν έχει αξίωση κατά του Δημοσίου, πηγάζουσα είτε από διαφορές αναδρομικών αποδοχών, είτε από επιστροφή φόρου, είτε από οποιαδήποτε άλλη αιτία; Με ποια λογική αμφισβητείται το εν λόγω δικαίωμα του δικαστή, αλλά και η αμεροληψία και αντικειμενικότητά του όταν πρόκειται για τις εν λόγω περιπτώσεις; Ο δικαστής δικάζει πάντοτε με κρίση αντικειμενική και αμερόληπτη, ακόμη και όταν πρόκειται για υποθέσεις συναδέλφων του, οι οποίες σχετίζονται και με δικά του συμφέροντα και επιδικάζει την ένδικη αξίωση μόνον όταν καταλήγει να έχει νομική και ουσιαστική βασιμότητα.

Ουδείς εκπρόσωπος της εκτελεστικής εξουσίας ή άλλου φορέα στις ΗΠΑ, κατά τη διάρκεια της προαναφερθείσης δικαστικής επιδιώξεως, αμφισβήτησε το δικαίωμα, αλλά και την αντικειμενικότητα των αμερικανών δικαστώ. Θεωρήθηκαν και τα δύο αυτονόητα. Το αντίθετο θα αποτελούσε κλονισμό της εμπιστοσύνης του πολίτη προς τη Δικαιοσύνη, η οποία είναι ένας από τους βασικότερους παράγοντες εξασφαλίσεως και προστασίας της σταθερότητας του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Θα πρέπει, λοιπόν και στη χώρα μας, όσοι από τους φορείς της εκτελεστικής εξουσίας ή από τους εκπροσώπους του τύπου αμφισβητούν το δικαίωμα του δικαστή για τη δικαστική επιδίωξη των οικονομικών αξιώσεών του κατά του δημοσίου, αλλά και την αμεροληψία του, κατά την κρίση του εν λόγω υποθέσεων, να προβληματιστούν από τη στάση των αντίστοιχων φορέων μιας χώρας δημοκρατικής και προηγμένης, όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΕΝΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ *Χαράλαμπο Αθανασίου*

Κύριε Πρόεδρε, Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι

Πριν από ένα περίπου, χρόνο, από τη θέση αυτή τόνιζα ότι με ενότητα, σύνεση και αποφασιστικότητα θα πετυχαίναμε τους στόχους μας, στόχους οι οποίοι θα αναβάθμιζαν τόσο την οικονομική μας θέση όσο και την υπηρεσιακή μας κατάσταση. Σήμερα, ύστερα από ένα χρόνο, με ικανοποίηση απευθύνομαι σ' εσάς να σας διαβεβαιώσω, με ειλικρίνεια, ότι παρά τις μεγάλες δυσκολίες και τα πολλά εμπόδια που αντιμετωπίσαμε, έχουμε πετύχει κατά το μεγαλύτερο μέρος τους στόχους μας αυτούς.

Και επειδή γίνεται, έντεχνα, προσπάθεια μειώσεως της επιτυχίας του Δ.Σ., είμαι υποχρεωμένος να τονίσω τα εξής: Όλες οι αποφάσεις του Δ.Σ., κκυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που αφορούν βασικές επιδιώξεις του κλάδου (όπως είναι το Συνταξιοδοτικό, το αφορολόγητο του επιδόματος, ο τρόπος φορολογησης των αναδρομικών, η κάλυψη των κενών οργανικών θέσεων, η ενοποίηση του Α΄ βαθμού της δικαιοδοσίας κλπ.) έχουν ληφθεί ομόφωνα. Εδώ είναι το βιβλιο πρακτικών του Δ.Σ. και είναι στη διάθεση σας, τώρα ή οποτεδήποτε για να λάβετε γνώση. Και όχι μόνο οι αποφάσεις είναι ομόφωνες, αλλά και ο τρόπος υλοποίησής τους, δηλαδή το πώς το Προεδρείο του Δ.Σ. ενήργησε για την υλοποίηση τους, δεν έτυχε αντιρρήσεων. Και αυτό έχει μεγάλη σημασία. Είμαστε Δικαστές και αυτό που μας χαρακτηρίζει, που πρέπει να μας διακρίνει είναι οι **θέσεις** και **όχι η άρνηση**. Συνεπώς, δεν είναι νοητό να λέμε αρνητικά ότι το Δ.Σ. δεν ενήργησε σωστά στο Α ή Β ζήτημα. Έχουμε υποχρέωση έναντι του κλάδου να υποδεικνύουμε θετικά συγκεκριμένο τρόπο ενέργειας, γιατί διαφορετικά δικαίως θα μας προσάπτουν άρνηση και αντιπαλότητα, παρά θέση και ενιαία δράση και αυτό το τελευταίο αποτελεί την ουσία της συνδικαλιστικής δράσης μιας επιστημονικής Ένωσης όπως είναι η ένωσή μας.

Η κριτική στο έργο του Δ.Σ. πρέπει να γίνεται και να γίνεται μάλιστα έντονα και αυστηρά, αλλά και δίκαια και θετικά, όχι με αφορισμούς και αρνήσεις.

Εμείς ούτε επαγγελματίες είμαστε, ούτε αποτελεί αυτοσκοπό η Διοίκηση της Ενώσεως, ούτε διεκδικούμε το αλάθητο. Απλά δεν μας έλειψε ο ρομαντισμός να θέλουμε να συμβάλουμε με τις όποιες δυνάμεις μας και από όποια θέση και αν κατέχουμε στην αναβάθμιση της Δικ/νης στη θέ΄ση που πρέπει να έχει, στην ανάδειξη των Κοινωνικών ευαισθησιών του Δικαστή και στην εμπέδωση της πίστης των πολιτών στους Δικαστές του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ξέρετε ότι τον χρόνο που πέρασε αγωνιστήκαμε όλοι, με πρώτο και καλύτερο τον Πρόεδρο κ. Λυμπερόπουλο για να φέρουμε σε πέρας το δύσκολο έργο μας και δεν λογαριάσαμε ούτε χρόνο, ούτε κόπο, ούτε στερήσεις. Κινηθήκαμε με προσοχή και διακριτικότητα σε λεπτά ζητήματα, όπως για παράδειγμα η απόφαση του ΣΤΕ για τα φορολογικά και σεις θα κρίνετε αν πετύχαμε ή όχι. Πάντως, γνώμονας μας ήταν το αποτέλεσμα, η επιτυχία και όχι να οδηγήσουμε τον κλάδο σε περιπέτειες. **Και να μη νομίζει κανείς** ότι οι προσεκτικές κινήσεις μας δεν είχαν και το στοιχείο της διαμήνυσης προς κα΄θε αρμόδιο ότι ο κλάδος είναι σε επαγρύπνηση και ότι αν χρειαστεί θα κινητοποιηθεί με τον τρόπο που αρμόζει στη συνταγματική του θέση και στην κοινωνική του αποστολή.

Θα αναφερθώ συνοπτικά, στα επί μέρους θέματα.

1) Δικαστική ανεξαρτησία: Το Δ.Σ. όσες φορές χρειάστηκε, υπερασπίστηκε την εσωτερική και λειτουργική ανεξαρτησία μας και το έκανε τόσο με παραστάσεις του Προεδρείου της στους αρμόδιους φορείς, όσο και με γραπτές παρεμβάσεις και ανακοινώσεις. Συγκεκριμένα α) Υπερασπίστηκε την αυτοδιοίκηση των Δικαστηρίων, αφού με τροπολογία που κατατέθηκε την τελευταία στιγμή στο προηγούμενο νομοσχέδιο του Υπ. Δικ/νης, εν αγνοία της Ένωσής μας, έγινε προσπάθεια να πληγεί ο θεσμός, με τον περιορισμό των υποψηφίων και τον αποκλεισμό συγκεκριμένων συναδέλφων.

Μόλις αυτό έγινε αντιληπτό υπήρξε άμεση αντίδραση του Προέδρου και του Γενικού Γραμματέα και στη συνέχεια του Δ.Σ. και αποσύρθηκε η σχετική τροπολογία. Πρέπει να γνωρίζουν τόσο οι συντάκτες της τροπολογίας όσο και οι «ταχυδρόμοι» αυτής, όποιοι και αν είναι, ότι τέτοιες παρασκηνιακές ενέργειες, που γίνονταν στο παρελθόν (θυμηθείτε τις αντισυνταγματικές παρατάσεις της θητείας των Διοικήσεων, προκειμένου να αποκλειστούν από τις εκλογές συγκεκριμένοι υποψήφιοι) δεν πρόκειται να βρουν έδαφος και θα αποκρούονται με κάθε τρόπο.

β) Υπερασπιστήκαμε το δικαίωμα των συναδέλφων να εφαρμόζουν το νόμο με βάση το Σύνταγμα και τη συνείδησή τους και να μην ενδίδουν σε συστάσεις ή υποδείξεις όσον αφορά το δικαιοδοτικό έργο τους, απ' όπου και αν προέρχονται. Έτσι, ζητήσαμε γραπτώς από τους συναδέλφους να θεωρήσουν το 216/1999 έγγραφο του Προέδρου του Α.Π. με το οποίο έδινε οδηγίες για τον τρόπο ερμηνείας του άρθρου 21 του Ν. 2190/1994 (αφορά τις Συμβάσεις των εργαζομένων με το Δημόσιο και τα ΝΠΔΔ), ότι βρίσκεται εκτός του περιεχομένου της ασκουμένης εποπτείας του για την εύρρυθμη λειτουργία των Δικαστηρίων και αντίκειται στα άρθρα 87 του Σ/τος και 19 παρ. 3 του Οργανισμού των Δικ/ρίων. (Στο προηγούμενο τεύχος των ΔΙΚ. ΝΕΩΝ είναι δημοσιευμένο αυτούσιο το σχετικό έγγραφό μας).

γ) Υπερασπίσθηκε τους (αδίκως) πειθαρχικώς διωχθέντες συναδέλφους ιδίως για καθυστέρηση ενημερώνοντας, σχετικά, τα αρμόδια πειθαρχικά όργανα για τις συνθήκες εργασίας, τον φόρτο και τις μεγάλες ελλείψεις ιδίως του α΄ βαθμού.

Οι περισσότεροι από τους συνάδελφους αυτούς δικαιώθηκαν τελικά, πλην όμως θέλω να τονίσω, ότι δεν είναι στις αρμοδιότητες της ένωσης (ούτε έχει εξάλλου τη θεσμική δυνατότητα) να παρεμποδίσει τον πειθαρχικό έλεγχο. Καταστήσαμε όμως, σαφές ότι ο πειθαρχικός έλεγχος, εν όψει των πολλών κενών στον α βαθμό, πρέπει να γίνεται με μεγάλη προσοχή και κατανόηση και να λαμβάνονται υπ' όψη οι ιδιαιτερότητες κάθε δικαστηρίου και τα προσωπικά προβλήματα κάθε συναδέλφου. Οι γενικεύσεις και ο ομαδικός πειθαρχικός έλεγχος, όπως τόνισα πολλές φορές, έχουν βλάψει τον κλάδο, τόσο σε προσωπικό, όσο και σε λειτουργικό πεδίο. Τέλος, με ανακοινώσεις του Γραφείου τύπου έδωσε τις επιβεβλημένες απαντήσεις σε δημοσιεύματα του τύπου που έθιγαν συναδέλφους αποκαθιστώντας το κύρος και την αλήθεια (χθες βράδυ συζητώντας με συνάδελφο από τη Θεσσαλονίκη μας μετέφερε ενδιαφέρουσες απόψεις του για την αλλαγή του τρόπου επιθεώρησης, τις οποίες και θα μελετήσουμε και πράγματι αξίζουν).

δ) Έδωσε αναγκαία απάντηση, μαζί με τις άλλες Δικαστικές Ενώσεις στον κ. Υπουργό Δικ/νης για τις κατ' επανάληψη επικριτικές δηλώσεις του με αφορμή την απόφαση του ΣτΕ σχετικά με τη φορολόγηση των αποδοχών μας. Δεν ήταν στις προθέσεις μας να συντηρούμε το θέμα, γιατί σε τίποτα δεν ωφελούσε, πλην, όμως έπρεπε να απαιτήσουμε σεβασμό στη Συνταγματική νομιμότητα και να στηρίξουμε και τους συναδέλφους του ΣτΕ, που εξέδωσαν την απόαση, πράγμα που έπρεπε να είχε κάνει το ίδιο το ΣτΕ με απόφαση της Ολομέλειας του όταν είδε ότι αμφισβητείτο η Συνταγματική τάξη και η κρίση εφτά δικαστών του και έτσι νομίζω πρέπει να πράττουν οι ολομέλειες των Δικαστηρίων σε παρόμοιες Περιπτώσεις. Πάντως, δεν είναι τυχαίο ότι μετά την πράγματι προσεκτική και καταλυτική ανακοίνωση σταμάτησαν όλοι (υπουργοί, τύπος συνδικαλιστές άλλων κλάδων) να ασχολούνται με το φορολογικό μας, για το οποιο θα αναφερθώ πιο κάτω.

ε) Παρεμφερές θεωρώ και το θέμα των κρίσεων του Α.Δ.Σ. Και να ξεκαθαρίσω τη θέση μας. Το Α.Δ.Σ. είναι κορυφαίο θεσμικό όργανο του αυτοδιοίκητου της Δικ/νης. Η λειτουργία του είναι Συνταματικά κατοχυρωμένη και συνεπώς, όλοι οφείλουμε σεβασμό στις αποφάσεις του. Όμως ανακύπτουν εύλογα ερωτηματικά πρώτον όταν τη μία φορά δεν προάγονται Πρ. εφετών σε Αρεοπαγίτες αν έχουν υπόλοιπο θητείας δύο (2) ετών και σε επόμενη συνεδρίαση να προάγονται άλλοι με τα ίδια προσόντα και τον ίδιο υπολειπόμενο χρόνο υπηρεσίας και δεύτερο άλλη φορά να τηρείται η αρχή της συνυπηρέτησης και άλλη όχι. Ποια είναι τα κριτήρια; Οι αποφάσεις του ΑΔΣ είναι σεβαστές, όμως πρέπει και να εμπνέουν σεβασμό.

2) Συνθήκες Εργασίας-Επετηρίδα

Το πρόβλημα της καθήλωσης των συναδέλφων στον ίδιο βαθμό για χρόνια, χωρίς περιθώρια εξέλιξης, είναι γνωστό. Στον πρώτο βαθμό έγινε μία προσπάθεια και αυξήθηκαν οι θέσεις των Πρ. Πρωτόδικων κατά 157. Οι νεώτεροι ασκούν καθήκοντα Πρωτοδίκη, γιατί δεν είναι δυνατόν η ρύθμιση αυτή να αποβεί σε βάρος της λειτουργίας της Δικ/νης και ειδικώτερα σε βάρος των Πρωτοδικών. Δεν μπορεί όλοι να ασκούν καθήκοντα Προέδρου. Σε αρκετά επαρχιακά Πρωτοδικεία όπου υπηρετούν 2-3 Πρ. Πρωτοδικών παρατηρούνται προβλήματα, ως προς τις αρμοδιότητες τους και συγκεκριμένα του ποιες υποθέσεις θα δικάζουν, με αποτέλεσμα να επιβαρύνονται οι Πρωτοδίκες. Το φαινόμενο αυτό δεν παρατηρείται στα μεγάλα Πρωτοδικεία. Η αρρυθμία αυτή είναι ανασταλτικός παράγοντας σε σκέψεις (μας το καταλογίζουν) όπως να αποδεσμευθεί ο βαθμός από τα καθήκοντα και να δημιουργηθεί και Μονομελές Εφετείο ως δικαιοδοτικό όργανο που θα δικάζει ορισμένες υποθέσεις (π.χ. αυτοκίνητα) σε β΄ βαθμό. Με αυτό τον τρόπο αντιλαμβάνεσθε πόσο θα προχωρήσει η επετηρίδα.

Οι θέσεις των Πρ. Εφετών ύστερα από προτάσεις της Ένωσής μας αυξήθηκαν κατά 30 από 54, ήτοι κατά ποσοστό 60% και των εφετών κατά 20 Εισαγ. Εφετών κατά 10 και αντιεισαγγελέων Εφετών κατά 11. Ήδη έχουμε ζητήσει αύξηση ακόμα 15 Πρ. Εφετών, 35 εφετών, 5 Εισαγ. 10 Αντιεισαγγ. Εφετών, 80 τουλάχιστον Πρωτοδίκων και 50 Ειρηνοδικών. Οι θέσεις είναι απαραίτητες, ιδίως στον α βαθμό, όπου οι συνθήκες είναι σχεδόν απελπιστικές σε μερικά Πρωτοδικεία. Αρκεί να σας αναφέρω ότι στα Πρωτ/κεία Αθηνών, Θεσ/νίκης, Πειραιά και Πατρών οι ποινικές υπηρεσίες τους μήνες Οκτώβριο και Νοέμβριο ήταν 6 ή 7 ενώ οι δικασθείσες πολιτικές υποθέεσις ήταν αυξημένες κατά 20% ανά δικαστή κατά μέ΄σο όρο.

Κύριε Πρόεδρε, η ταχεία και ορθή απονομή της Δικ/νης δεν εξαρτάται μόνο από τους Δικαστές. Είναι ανθρωπίνως αδύνατο να ανταποκριθούν με τόσες ελλείψεις στις αυξημένες υποχρεώσεις τους. Έτσι παρουσιάζεται καθυστέρηση στην έκδοση αποφάσεων που τελικά, αποβαίνει σε βάρος του δικαζόμενου πολίτη. Το άγχος έχει καταλάβει τους συναδέλφους και η πίεση για ταχεία έκδοση με απειλούμενο πειθαρχικό έλεγχο έχουν ενταθεί. Αρκεί να σας πω ότι στην Ένωση έχουμε στοιχεία τουλάχιστον 18 συναδέλφων με σοβαρότατα προβλήματα υγείας. Αλλά ξέρετε, ανησυχητικό δεν είναι μόνο αυτό. Η μη κατανόηση των προβλημάτων και η απειλή του πειθαρχικού ελέγχου φοβάμαι ότι θα δημιουργήσει μια αδιαφορία του τύπου: Ας κάνουν ότι θέλουν! και αυτό θα είναι τραγικό για τη Δικαιοσύνη. Πρέπει να αντιληφθούν όλοι ότι η δυσχέρεια και η πολυπλοκότητα των νομικών ζητημάτων στις σημερινές υποθέσεις δεν έχουν καμιά σχέση με αυτές προ 15ετίας.

Η Ένωση έχει εντοπίσει τα προβλήματα και επισημαίνει τους κινδύνους, όμως δεν μπορεί και δεν πρέπει να υποκαταστήσει τα πειθαρχικά όργανα. Αλίμονο, αν γινόταν κάτι τέτοιο. Ο ρόλος της στο θέμα αυτό εξαντλείται στην ενημέρωση των αρμοδίων για τις συνθήκες εργασίας (είπα και άλλη φορά ότι εκδίδουμε πάνω από τριπλάσιες αποφάσεις από τους συναδέλφους μας των άλλων Ευρωπαϊκών χωρών) και στην προστασία των συναδέλφων που διώκονται, με τις δέουσες παραστάσεις. Οι διωχθέντες συνάδελφοι γνωρίζουν πόσο αποτελεσματική είναι αυτή η παρέμβασή μας, σε καθημερινή σχεδόν, βάση.

Όμως κ. και κ. Συνάδελφοι, η βελτίωση των συνθηκών εργασίας είναι δική μας υπόθεση. Το λέω συνέχεια και πάντα, ο οργανισμός Δικ/ρίων το προβλέπει Χρειάζονται κανονισμοί Εσωτερικής Λειτουργίας Δεν βλέπω τόλμη στο θέμα αυτό αν και η Ένωση στηρίζει αυτές τις Πρωτοβουλίες.

Ήδη οι συνάδελφοι της Πάτρας συγκαλούν ολομέλεια για την εφαρμογή του κανονισμού τους. Εξάλλου, τα κενά της Γραμματείας ανέρχονται στο 30% του συνόλου των θέσεων.

Η Μηχανοργάνωση θα γίνει σε όλα τα Δικαστήρια της χώρας και στόχος είναι όλοι οι συνάδελφοι να εφοδιαστούν με ατομικούς Η/Υ. Το τελευταίο έπρεπε να έχει ήδη αρχίσει να υλοποιείται τμηματικά. Καθυστέρησε για λόγους οικονομικούς. Έπρεπε να τελειώσουν πρώτα τα διάφορα δικαστικά μέγαρα, όπως το Εφετείο Αθηνών, περιφερειακά Δικ/ρια κλπ. Ελπίζουν το 2000 να αρχίσει η υλοποίηση του στόχου αυτού.

3) Ενοποίηση του Πρώτου Βαθμού της Δικαιοδοσίας - Ειρηνοδίκες.

Όπως γνωρίζετε το Δ.Σ. της Ένωσης με ομόφωνη απόφασή του προώθησε σχέδιο για την ενοποίηση του πρώτου βαθμού με αντίστοιχη κατάργηση των Ειρηνοδικείων. Τα πλεονεκτήματα της λύσης αυτής έχουν χιλιοειπωθεί και δεν χρειάζεται άλλη αναφορά. Το θέμα μπορεί να έχει κουράσει μερικούς, όμως δεν μπορώ να μην επισημάνω την ανακολουθία Υπουργείου Δικ/νης και Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κυρίως, αλλά και των άλλων κομμάτων. Αφού, ύστερα από χίλια εμπόδια (αντίθετη η Ολομ. του Α.Π. αντίθετο το συντονιστικό όργανο των Δικηγ. Συλλόγων της χώρας, επιφυλάξεις της ΚΕΝΕ) το νομοσχέδιο εισήχθη στην Κοινοβουλευτική επιτροπή και κληθήκαμε οι ενώσεις και ο ΔΣΑ (την Ένωσή μας εκπροσώπησε ο κ. Λυμπερόπουλος και ο Γεν. Γραμ.) για να δώσουμε διευκρινήσεις για διάφορα σημεία των διατάξεων και αφού όλα πήγαν καλά και κατατέθηκε στη Βουλή εισήχθη προς ψήφιση. Ημερομηνία συζητήσεως του ορίσθηκε η 11η Μαΐου 1999 και ώρα 7.00 μ.μ. Προσέξτε: Στις 14.30 της ίδιας ημέρας το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής αποφαίνεται ότι η ένταξη είναι αντισυνταγματική. Δηλαδή 4 ώρες πριν από τη συζήτηση. Αυτό ήταν πρωτοφανές γιατί από όσο μας δόθηκε η δυνατότητα να διαπιστώσουμε, το Επ. Συμβ. της Βουλής γνωμοδοτεί τουλάχιστον πριν από 5 ημέρες. Να ήταν σκόπιμο, μεθοδευμένο, (όχι η κρίση, αλλά ο χρόνος ανακοίνωσης) κρίντε το εσείς.

Πάντως, ο κ. Υπουργός λίγο

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΕΝΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ *Χαράλαμπο Αθανασίου*

απ' αυτό, λίγο από την απόφαση της Ολομέλειας του ΑΠ, λίγο από την πίεση του ΔΣΑ, λίγο από ενδεχόμενες άλλες κυβερνητικές θέσεις, λίγο από την μη συνεπή στάση της Αντιπολίτευσης, υπαναχώρησε και απέσυρε το νομοσχέδιο. Πρέπει, όμως, να πω ότι ο ίδιος προσωπικά ήθελε την ψήφισή του.

Εκφράζοντας προσωπική γνώμη, πιστεύω ότι υπήρξε μια άτυπη εκ των πραγμάτων συμφωνία Υπουργού και Εισηγητών της Αντιπολίτευσης να αποσυρθεί το νομοσχέδιο. Και ήρθαν έτσι τα πράγματα που τους βόλεψε όλους. Γι' αυτό μη μου πει κανείς ότι πρώτη φορά διαφωνεί Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση για κάποια διάταξη;

Το τι έγινε στη Βουλή το διήμερο αυτό (11 και 12 Μαΐου) αναφέρεται με σαφήνεια αλλά και γλαφυρότητα στα Πρακτικά της Βουλής αντίγραφα των οποίων υπάρχουν στη διάθεσή σας στην Ένωση, αλλά διανείμαμε και σε αρκετούς συναδέλφους Ειρηνοδίκες. Μια απλή ανάγνωση πείθει για την έλλειψη θάρρους να πουν την αλήθεια όσοι ενεπλάκησαν στο θέμα αυτό από Κυβέρνηση και Αντιπολίτευση.

Και ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Να πάνε χαμένοι κόποι δύο ετών και να βγουν μειωμένοι οι συνάδελφοι Ειρηνοδίκες από αυτή την κατάσταση. Βγήκε, όμως μειωμένη και η Ένωση γιατί ώφειλαν όλοι, Υπουργός και Αξιωματική Αντιπολίτευση να ήταν ειλικρινής μαζί της και να μην έπαιζαν το Κρυφτούλι σε ένα θεσμικό θέμα, που πρωτίστως, αυτούς μείωσε και τους Κοινοβουλευτικούς θεσμούς, γιατί η καταξίωση δεν έρχεται από τους τίτλους, αλλά από την προσφορά, την ποιότητα του έργου και η φιλοσοφία των αξιών της ζωής.

Η Ένωση, δεν εγκαταλείπει τον αγώνα για την καλύτερη λειτουργικότητα της Δικαιοσύνης στο θέμα αυτό, αλλά δεν μπορεί, ύστερα από αυτά που συνέβησαν, να υποσχεθεί τίποτα εκτός από ένα: ότι το θέμα έχει ωριμάσει και θα υπάρξει και νέα προσπάθεια.

Για τα λοιπά αιτήματα που αφορούν τους Ειρηνοδίκες ζητήσαμε: α) Να ενοποιηθούν οι Α και Β τάξεις ώστε να είναι ενιαίες οι θέσεις και να προάγονται οι Ειρηνοδίκες Β τάξεως μετά τη συμπλήρωση υπηρεσίας 8 ετών στο βαθμό αυτό. β) να λαμβάνουν μετά από 24 έτη υπηρεσίας τις αποδοχές του εφέτη. Τώρα μετά 24 έτη λαμβάνουν, ως προσαύξηση, το 60% της διαφοράς μεταξύ των βασικών μισθών του Πρ. Πρωτοδικών και Εφέτη. (Έχουμε συντάξει σχέδιο και την Εισαγωγική έκθεση. Ελπίζω αυτό το θέμα να τελειώσει. Να δούμε).

γ) Αύξηση των θέσεων κατά 50.

4) Το Καταστατικό μας

Δεν είναι σκοπός μου να αναφερθώ γιατί ήταν αναγκαίες οι τροποποιήσεις του Καταστατικού μας, ενός καταστατικού που συντάχθηκε το 1958 και τροποποιήθηκε το 1983 και δεν ανταποκρινόταν στις ανάγκες του σήμερα.

Αυτά τα είπαμε στις δύο Καταστατικές Γεν. Συνελεύσεις. Θέλω να πω, όμως, ότι η τροποποίηση του ήταν ο σταυρός όλων των Διοικήσεων, ειδικά όσον αφορά τη διάταξη που καθιέρωνε ξεχωριστά ψηφοδέλτια. Απαίτηση των συναδέλφων ήταν να καθιερωθεί το «Ενιαίο» ψηφοδέλτιο μετά γνωστά σε όλους σας πλεονεκτήματα και οι συνάδελφοι όχι μόνο ανταποκρίθηκαν, αλλά και το υπερψήφισαν με συντριπτική πλειοψηφία, αφού μόνο 8 ήταν αντίθετοι. Δυστυχώς, όμως, συνάδελφος και μέλος του Δ.Σ., παραγνωρίζοντας τη θέληση της συντριπτικής πλειοψηφίας άρχισε έναν δικαστικό αγώνα κατά της Ένωσης. Έτσι στην αίτησή μας για αναγνώριση των τροποποιήσεων του Καταστατικού άσκησε παρέμβαση ζητώντας την ακύρωση της αποφάσεως της Γ.Σ. η οποία απορρίφθηκε και κατά της αποφάσεως αυτής άσκησε και έφεση. Στη συνέχεια ασκεί τακτική αγωγή στο Μονομελές Πρωτοδικείο, με την οποία ζητά την ακυρότητα άλλως ακύρωσία της ίδιας απόφασης και αναστολή της εκτελέσεως και αναμένεται η έκδοση απόφασης. Η Ένωση έχει εμπλακεί σε έναν δικαστικό αγώνα, ενώ θα έπρεπε να ασχολείται μόνο με τα ζωτικά προβλήματα του κλάδου αντί να γράφουμε προτάσεις αντιρρήσεις. Η συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων έχει εκφραστεί και ελπίζω ότι και ο κ. συνάδελφος έστω και τώρα ακόμα θα σεβαστεί την απόφαση του κορυφαίου οργάνου της Ένωσης. Και ούτε, βέβαια έχει τη δυνατότητα ο οποιοσδήποτε διά νόμου να επιβάλλει όπως διαδίδεται, ρυθμίσεις που θα νοθεύουν τη βούληση της Γ.Σ. και θα παρακαλούσα να είμαστε πολύ προσεκτικοί σε τέτοιες αναφορές που θυμίζουν άλλες εποχές. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι η τροποποίηση του Καταστατικού είναι σπουδαίο έργο και οφείλεται σε όλους σας. Είναι σπουδαίο γιατί θα φέρει σταθερά και σίγουρα την ομοψυχία, θα ενισχύσει τη διαπραγματευτική θέση της Ένωσης και με τους Κανονισμούς Εσωτερικής λειτουργίας που θα συντάξουμε και θα εγκρίνετε, θα απαλλαγεί το Δ.Σ. από αγκυλώσεις του παρελθόντος.

5) Συνταξιοδοτικό-φορολογικό

Το μεγάλο αυτό θέμα το άφησα τελευταίο, τόσο λόγω σπουδαιότητας όσο και λόγω επιτυχίας. Και εξηγούμαι: το Μισθολόγιο, λόγω του επιδοματικού του χαρακτήρα κατά 50% χρειαζόταν βελτιώσεις. Από την πρώτη στιγμή το Δ.Σ. και ο Πρόεδρος του προσωπικά ο κ. Λυμπερόπουλος, θέσαμε ως βασικό στόχο μας τη βελτίωση των αποδοχών μας και τη λύση του συνταξιοδοτικού.

α) Ως προς τη φορολόγηση των αναδρομικών και του επιδόματος του άρθρου 2 παρ. 3 του Ν. 2521/1997 (Ειδικό επίδομα).

Προωθήσαμε τις δίκαιες διεκδικήσεις αυτές και παρακολουθούσαμε το όλο θέμα με διακριτικότητα μέχρις ότου πετύχαμε τον τελικό στόχο που ήταν ότι οι διαφορές των αναδρομικών αποδοχών μας έπρεπε να φορολογούνται σύμφωνα με το φορολογικό καθεστώς που ίσχυε κατά το έτος που ήταν καταβλητέες και όχι σύμφωνα με το καθεστώς του χρόνου καταβολής και ότι το πιο πάνω ειδικό επίδομα δεν αποτελεί εισόδημα γιατί προορίζεται για την κάλυψη δαπανών στις οποίες υποβάλλεται ο δικαστής για την εκτέλεση της υπηρεσίας που του έχει ανατεθεί και συνεπώς δεν φορολογείται.

Δεν ήταν εύκολη υπόθεση κ. και κ. συνάδελφοι η πραγματοποίηση του στόχου μας αυτού, γιατί υπήρχαν ισχυρά νομικά επιχειρήματα, ιδίως όσον αφορά το επίδομα, υπέρ της αντίθετης άποψης. Αρκεί να σας πω ότι η συζήτησή της υπόθεσης αναβλήθηκε 3 φορές και έγιναν και επανάληψη διασκέψεις για να βγει τελικά, ομόφωνα, η απόφαση που μας δικαίωνε. Και χρειαζόμασταν την ομόφωνη απόφαση για δύο λόγους: πρώτον για να μην παραπεμφθεί το θέμα στην Ολομέλεια του ΣτΕ και δεύτερον γιατί ο κ. Δρυς (αρμόδιος Υπουργός) από τον Μάιο μας είχε διαβεβαιώσει ότι μετά την έκδοση της απόφασης εφόσον θα ήταν θετική, θα εκδώσει Υπουργική απόφαση που θα ρυθμίζει το όλο ζήτημα. Έτσι και έγινε και η απόφαση του κ. Δρυ αναμένεται και θα επιλύσει ένα θέμα η διαιώνιση του οποίου ούτε την πολιτεία τιμούσε, ούτε τους δικαστές καταξίωνε.

Και για να το πω με αριθμούς:

Τον μήνα τώρα θα παίρνουμε καθαρά επί πλέον 60.000-115.000 δρχ. Η επιτυχία αυτή έχει, όμως και άλλη συνέπεια. Αποτελεί τον πρόδρομο, κατά κάποιο τρόπο, της επίλυσης του συνταξιοδοτικού και θα εξηγήσω πιο κάτω το γιατί.

Όπως γνωρίζετε οι συντάξεις των συνταξιοδοτουμένων συναδέλφων ανέρχονται μόλις στο 43% του συνόλου των αποδοχών των εν ενεργεία σε αντίθεση με τους συνταξιούχους του Δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα που κυμαίνονται από 65% έως 80% και με τους συνταξιούχους συναδέλφους μας των άλλων Ευρωπαϊκών Χωρών που κυμαίνονται από 70% έως και 100%. Στο τελευταίο (προηγούμενο) τεύχος των «Δικαστικών Νέων» υπάρχουν δημοσιευμένοι σχετικοί πίνακες.

Όλα αυτά τα στοιχεία τα συγκεντρώσαμε και τα υποβάλαμε στους αρμόδιους Υπουργούς τους οποίους κατ' επανάληψη επισκεφθήκαμε μαζί με τους Προέδρους και Γεν. Γραμματείς των άλλων δικαστικών Ενώσεων. Το αποτέλεσμα ήταν καταλυτικό σε κάθε προηγούμενη αντίρρησή τους. Έτσι, τώρα πια δεν συζητάμε αν πρέπει να ρυθμιστεί το Συνταξιοδοτικό, αλλά το πότε και το πώς. Και αυτό κ. Συνάδελφοι είναι επιτυχία με την έννοια ότι αναγνωρίσθηκε το δίκαιο του αιτήματος και μένει η υλοποίηση.

Το θέμα, ξεκαθαρίστηκε από την πρώτη στιγμή από τον κ. Χριστοδουλάκη, (όπως σας είπε και ο κ. Λυμπερόπουλος), ότι δηλαδή δεν μπορεί να συζητηθεί το 1999, λόγω της αναμενόμενης ένταξης της χώρας μας στην ΟΝΕ, γιατί δεν πρέπει να εμφανίζεται διόγκωση του δημοσίου ελλείμματος. Εμείς λέμε (όλες οι Ενώσεις δηλαδή, που λειτουργούμε πλέον σε θέματα κοινού ενδιαφέροντος σαν ένα άτυπο δευτεροβάθμιο όργανο, που ίσως κάποτε πρέπει να πάρει και τη μορφή Ομοσπονδίας), λέμε, λοιπόν να ρυθμιστεί το 2000 και να ισχύσει από 1.1.2001 καταλαμβάνοντας όμως και τους ήδη συνταξιούχους.

Οι προτάσεις μας είναι δύο: α) η Σύνταξη να υπολογίζεται σε ποσοστό επί του συνόλου των αποδοχών (και των επιδομάτων), περίπου 65-70% σε πρώτη φάση β) το άλλο επίδομα (250.000-300.000) να ενσωματωθεί στο βασικό. Όλα αυτά θα συζητηθούν με τους κ.κ. Παπαντωνίου και Χριστοδουλάκη αμέσως μετά τις γιορτές και στο πρόγραμμα είναι να δούμε μαζί με τους Υπουργούς και τον κ. Πρωθυπουργό, αν χρειαστεί.

Να σημειώσω ότι η Υπ. απόφαση που θα ρυθμίζει την καταβολή των αναδρομικών του ως 1986 θα εκδοθεί αρχές του 2000 και τα χρήματα θα καταβληθούν την 1.4.2001. Επίσης, διεκδικούμε το οικογ. επίδομα και για τους 2 εργαζόμενους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με βάση τον προγραμματισμό που έχουμε κάνει, που υπαγορεύτηκε βέβαια και από τις συγκυρίες (πρώτα να λύσουμε το φορολογικό, ΟΝΕ, σεισμοί κλπ.), το 2000 ευελπιστούμε ότι θα είναι το έτος επίλυσης του συνταξιοδοτικού.

Στα πεπραγμένα της Ένωσής μας θα ήθελα να προσθέσω και τα εξής:

1) Στη σχολή Δικαστών Δ/ντής θα είναι ο αντιπρόεδρος του Α.Π. κ. Ευάγγελος Κροκουλάκης, ύστερα από αίτημα της ένωσής μας.

2) Προωθούμε λύση στο θέμα των οικοπέδων μας στο Ναύπλιο, ένα θέμα που επί χρόνια παρουσίαζε ανεπίτρεπτη στασιμότητα, (θα σας ενημερώσει ο κ. Γ. Μανωλίδης).

3) Οργανώσαμε Πανελλήνιο Συνέδριο στη Θεσ/νίκη με θέμα το «Κοινοτικό Δίκαιο», (θα σας ενημερώσει η κ. Θάνου Χριστοφίλου).

4) Συμμετείχαμε σε δυο επίσημες ημερίδες ως συνδιοργανωτές (Σύμβαση Franchising και Δεδομένα Η/Υ).

5) Ανασυγκροτήσαμε την υπό του Εφέτη κ. Δημ. Κυριτσάκη, Επιτροπή για την επανέκδοση των «Σχεδίων πολιτικών αποφάσεων». Η νέα έκδοση θα είναι εμπλουτισμένη και προσαρμοσμένη στη σημερινή γλωσσική πραγματικότητα. Σύντομα το έργο θα είναι έτοιμο, θα χρηματοδοτηθεί από την Ένωση και θα διανεμηθεί δωρεάν στους Συναδέλφους. (Ειδικές ευχαριστίες για τον Κ. Κυριτσάκη και για το πολύτιμο έργο του στο Υπ. Δικαιοσύνης).

6) Διοργανώσαμε το καλοκαίρι τετραήμερη κρουαζιέρα με κρουαζιερόπλοιο και φέτος προγραμματίζουμε εβδομαδιαία στο εξωτερικό και τα νησιά.

7) Οργανώσαμε τον Ιανουάριο του 1999 παιδική γιορτή για τα παιδιά των συναδέλφων και φέτος οργανώνεται νέα, (θα σας ενημερώσει η κ. Δεμέστιχα).

8) Ζητήσαμε και επιτύχαμε αύξηση της αποζημίωσης συναδέλφων-δικαστικών αντιπροσώπων και για το 2000 ζητούμε νέα αύξηση.

9) Στις κατασκηνώσεις του Δήμου Αθηναίων φιλοξενήθηκαν φέτος 36 παιδιά για πρώτη φορά και ελπίζουμε ότι για το 2000 θα φιλοξενηθούν τουλάχιστον 60.

10) Συμμετείχαμε στις εκδηλώσεις των συναδέλφων του Πρωτοδικείου Πύργου για τις εκδηλώσεις του στα εγκαίνια της εκκλησίας του Αγίου Διονυσίου, που με πρωτοβουλία τους ανεγέρθη.

11) Βοήθεια σε σεισμόπληκτους συναδέλφους.

12) Ανανέωση της Σύμβασης ασφαλίσεως νοσηλείας με την Interamerican με ευνοϊκούς όρους

13) Παρακολουθήσαμε στενά τις ζημιές από τους σεισμούς στο Ειρηνοδικείο.

Άφησα τελευταίο ένα ευαίσθητο θέμα που εκ του αποτελέσματος κατέληξε επωφελές και για τη χώρα μας.

Στις 27.5.1999 όταν ο πόλεμος εμαίνετο στη Γιουγκοσλαβία μια αποστολή από συναδέλφους μας, επισκέφθηκε τη χώρα αυτή, συνοδεύοντας την αξιόλογη ανθρωπιστική βοήθεια που είχαμε συγκεντρώσει και παραδόθηκε στην πόλη Κρακούγιεβατς όπου το εργοστάσιο της ZASTAVA. Η σημασία της επίσκεψης αντιλαμβάνεστε πόσο πολυσήμαντη ήταν, για το δοκιμαζόμενο λαό της Σερβίας, για τους Σέρβους συναδέλφους μας, για την Ένωση μας, για τη χώρα μας.

Ρεπορτάζ έχουν γραφτεί στα «Δικαστικά νέα» αλλά και στον ημερήσιο Τύπο και δεν χρειάζεται άλλη αναφορά. Θα σημειώσω μόνο τούτο: Η Διοίκηση του εργοστασίου της ZASTAVA, αποφάσισε ότι, μόλις επαναλειτουργήσει το εργοστάσιο, θα κυκλοφορήσει ένα αυτοκίνητο που θα το ονομάσει «Αθήνα».

Όπως βλέπετε οι Δικαστές δεν κάνουν πολιτική, οι σωστές όμως, ενέργειές μας, προκαλούν πολιτική και μάλιστα συμφέρουσα για τη χώρα μας.

Την αποστολή στη Σερβία την αποτελούσαν πέντε Ειρηνοδίκες και ένας Εφέτης.

Οι Ειρηνοδίκες ήταν η Αγγελική Δεμέστιχα, η Μαρία Κουβαρά, η Ματίνα Κωστοπούλου, ο Θανάσης Πολυζόπουλος και ο Φώτης Σαραντόπουλος.

Εκ μέρους σας τους ευχαριστώ

Κύριε Πρόεδρε,

Παράλληλα με τα καθαρά συνδικαλιστικά αιτήματα προσπαθούμε να αναβαθμίσουμε το ρόλο της Ένωσης στη νομική και κοινωνική ζωή της χώρας και να αναδείξουμε το κοινωνικό πρόσωπο των δικαστών.

Τελειώνοντας, επιτρέψτε μου να πω:

Κάντε μια αναδρομή σε ένα ικανό χρονικό βάθος και αναρωτηθείτε αν ποτέ έγιναν τόσα όσα την τελευταία τριετία και αν υπήρξε ποτέ τέτοιος μεθοδικός σχεδιασμός για το μέλλον, σε οικονομικό νομοθετικό και θεσμικό πεδίο.

Θέλω να ξέρετε ότι κάνουμε δουλειά σε βάθος και διοικούμε την Ένωση με σοβαρότητα.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Κωνσταντίνου Λυμπερόπουλου

☞ από σελ.1

χων γόρδειος αυτός δεσμός, και όχι κρυφτούλι πίσω από νομικά προβλήματα υπαρκτά ή επίπλαστα. Βέβαια ο κύκλος αυτός δεν έληξε και είμαι βέβαιος και σε θέση να γνωρίζω, ότι γρήγορα θα επανέλθει στο προσκήνιο με αίσια κατάληξη.

Προς το παρόν έχουμε προτείνει την ενοποίηση όλων των βαθμίδων των Ειρηνοδικών αφού όλοι έχουν το ίδιο αντικείμενο εργασίας, ώστε έτσι να είναι ανεμπόδιστη η εντός του κλάδου εξέλιξή τους. Σχετικώς έχει γίνει διάταξη για το υπό ψήφιση νομοσχέδιο.

III. Τεράστιο έργο είναι το επιβλητικό κτίριο του Εφετείου Αθηνών που πρόκειται λίαν προσεχώς να λειτουργήσει. Η κατασκεύη του είναι λειτουργικότερη και κατά πολύ πολυτελέστερη από εκείνη του Αρείου Πάγου. Η προώθηση των οικοδομικών εργασιών οφείλεται στον Υπουργό Δικαιοσύνης που επέβαλε ένα άλλο τρόπο αναθέσεως και εκτελέσεως αυτών. Όπως είναι γνωστό το Εφετείο επισκέπτονται καθημερινά χιλιάδες άνθρωποι (δικαστές, δικηγόροι, διάδικοι κ.α.) και έτσι αναμένεται επιβάρυνση της οδικής κυκλοφορίας στην περιοχή. Έχουμε διαβεβαιώσεις από τον κ. Αραμπατζή, ότι το πρόβλημα έχει μελετηθεί και αντιμετωπισθεί.

Βέβαια εκείνο που έχει ιδιαίτερη σημασία είναι η λειτουργία του Εφετείου στο νέο κτίριο για την αξιοπρεπή εγκατάσταση των υπηρεσιών του αλλά, κυρίως, για την αντιμετώπιση της σημερινής στενότητας του αριθμού των αιθουσών συνεδριάσεως και εντεύθεν της σωρεύσεως μεγάλου αριθμού ποινικών υποθέσεων που αναμένουν τη σειρά για να εισαχθούν στο ακροατήριο. Συγκεκριμένα τον Ιούνιο 1999 εκκρεμούσαν στην Εισαγγελία Εφετών 20.057 υποθέσεις, από τις οποίες 15.800 ήταν πλημμελήματα (κατ' έφεση), 3.020 κακουργήματα α βαθμού (Τρ. Εφετείο), 1.130 κακουργήματα β βαθμού (Πενταμελές Εφετείο) και 129 κακουργήματα αρμοδιότητες ΜΟΕ (Μικτού Ορκωτού Εφετείου) και ο προσδιορισμός των δικασίμων έφθανε μέχρι τον Νοέμβριο 2002 (μετά 3 ½ έτη) για τα πρώτα (πλημμελήματα), μέχρι τον Φεβρουάριο 2002 (μετά 3 περίπου έτη) για τα δεύτερα και τρίτα και μέχρι τον Οκτώβριο 2000 για τα τέταρτα. Όπως αντιλαμβάνεστε ο προσδιορισμός αυτός, ιδίως για τα πλημμελήματα, σε τόσο μακρύ χρόνο δεν είναι κολακευτικός για τη λειτουργία της δικαιοσύνης της πατρίδας μας και ο κίνδυνος ενός γενικότερου φαινομένου παραγραφής του αξιοποίνου είναι άμεσος.

Για την αντιμετώπιση της καταστάσεως αυτής η Ένωση πρότεινε στον κ. Υπουργό, αφότου ανέλαβε τα καθήκοντα του Υπουργού Δικαιοσύνης, τη δημιουργία στο νέο κτίριο διπλάσιου τουλάχιστον, αριθμού αιθουσών έναντι εκείνων που διέθετε ήδη το Εφετείο. Πράγματι ο κ. Υπουργός αποδέχθηκε την εισήγησή μας και κατόπιν εντολής του έγινε εσωτερική μεταβολή στη διαρρύθμιση του Εφετείου με τη δημιουργία 29 αιθουσών, αντί των 13 του παλαιού κτιρίου, αριθμός που καλύπτει πλήρως τις ανάγκες του Εφετείου και ανοίγει το δρόμο για δημιουργία νέων ποινικών ακροατηρίων προς επιτάχυνση του προσδιορισμού και εκδικάσεως των εκκρεμουσών υποθέσεων. Έτσι προτείνουμε την αύξηση του ακροατηρίου σε μηνιαία βάση α) των εφέσεων πλημμελημάτων κατά 90%, ώστε να λειτουργήσουν 127 ακροατήρια αντί των σημερινών 67, β) του τριμελούς κακουργιοδικείου κατά 30% ώστε να λειτουργήσουν 21 ακροατήρια αντί των 16 και γ) του πενταμελούς κακουργιοδικείου κατά 30% ώστε να λειτουργήσουν 13 ακροατήρια αντί των 10 σημερινών.

Απομένει η ανάλογη προσαρμογή του αριθμού των δικαστικών λειτουργών και υπαλλήλων. Η Ένωση έκανε συγκεκριμένες προτάσεις, ζητώντας την αύξηση του αριθμού των Προέδρων Εφετών κατά 15, των Εισαγγελέων Εφετών κατά 5, των Εφετών κατά 35, των Αντεισαγγελέων Εφετών κατά 12 και των υπαλλήλων της γραμματείας κατά 20. Οι προτάσεις έγιναν με τους μετριότερους υπολογισμούς και λαμβάνοντας υπόψη τη σημερινή απασχόληση όλων στα ποινικά ακροατήρια. Ελπίζουμε γρήγορα στην υλοποίηση της προτάσεως, άλλως η υπάρχουσα εκκρεμότητα θα παραμείνει και θα διογκώνεται. Υπολογίζεται, ότι με τα νέα ακροατήρια εντός έτους θα ομαλοποιηθεί η κατάσταση, ώστε και σύντομος να είναι ο προσδιορισμός και να περιοριστεί ο αριθμός των κατά δικάσιμο υποθέσεων, ώστε οι δικάζοντες να έχουν τη δυνατότητα μιας λεπτομερέστερης και διεξοδικότερης αντιμετώπισης των υποθέσεων, μέσα σε χρονικώς άνετα πλαίσια.

IV. Γνωρίζω, κ. υπουργέ, ότι πολλά δικαστικά μέγαρα έχουν ανεγερθεί και άλλα είναι υπό ανέγερση. Πρέπει κάποια στιγμή όλα τα δικαστήρια της χώρας μας να βρουν ευπρεπή στέγη, ώστε η λέξη «μέγαρο» ν' ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Παράλληλα πρέπει να υπάρξει αστυνόμευση των δικαστικών καταστημάτων, κατά το χρόνο λειτουργίας τους, ώστε να μην είναι ανέλεγκτη η είσοδος σ' αυτά οποιουδήποτε. Ο κίνδυνος κλοπών αλλά και άλλων εγκληματικών πράξεων είναι πάντοτε ανοιχτός. Το περασμένο καλοκαίρι συνάντησα σε πρωτοδικείο ομάδα τσιγγάνων που είχε καταλύσει σε αίθουσα ακροατηρίου και έπαιρνε το γεύμα της.

V. Και παλαιότερα είχαμε προτείνει και επανέρχομαι στη δημιουργία τεσσάρων ή δύο τουλάχιστον πρωτοδικείων στην περιφέρεια Αττικής. Στις μέρες μας υπάρχει εν εξελίξει πλήθος μεγάλων έργων (αεροδρόμιο, Αττική οδός, μετρό κ.α.) πολλοί αλλάζουν τόπο κατοικίας και νέοι οικισμοί αναδεικνύονται. Λέγεται ότι πληθυσμός 300.000 και πλέον θα μετατοπισθεί την προσεχή δεκαετία προς τα Μεσόγεια αλλά και γενικότερα προς την περιφέρεια της Αττικής. Η νέα αυτή κατάσταση πραγμάτων επιβάλλει την προσαρμογή και της διαρθρώσεως, στην περιοχή των δικαστηρίων. Δεν μπορεί να λειτουργεί σωστά ένα δικαστήριο στο οποίο καταφεύγει το 40% περίπου του πληθυσμού της χώρας και μάλιστα να συρρέει από την περιφέρεια στο κέντρο επιβαρύνοντας το κυκλοφοριακό και το περιβάλλον στο κέντρο. Βέβαια η λειτουργία και άλλων πρωτοδικείων θα δημιουργήσει προβλήματα σε ομάδες επαγγελματιών (όπως δικηγόρων κ.α.) αλλά δεν πρέπει κανείς να εμμένει στα παραδοσιακά αλλά να προσαρμόζεται στα νέα δεδομένα. Ο στείρος συντηρητισμός δεν είναι ο καλύτερος σύμβουλος.

VI. Στα πλαίσια της ενοποιήσεως των δικαστών της α βαθμίδας είχαμε σκοπό περαιτέρω να επιδιώξουμε τη δρομολόγηση του θεσμού της δικαστικής αστυνομίας, η οποία θα ήταν η συνέχεια των πταισματοδικών-εισαγγελικών προανακριτών. Η λειτουργία του θεσμού θα συντελέσει στην ταχύτερη και αρτιότερη λειτουργία της προανακριτικής προδικασίας. Θα πρέπει οι οιεσδήποτε διατυπούμενες επιφυλάξεις ή αντιρρήσεις να παραμεριστούν, ώστε η δικαστική αστυνομία να γίνει θεσμός του Κράτους.

VII. Επίσης σχετική με την κατάργηση των Ειρηνοδικών-Πταισματοδικών ήταν η σκέψη μιας τομής στο χώρο του ποινικού κώδικα. Η τομή αυτή δεν είναι βέβαια αναγκαίο να συνδέεται με την κατάργηση των Ειρηνοδικών. Συγκεκριμένα θα πρέπει να καταργηθεί η διάκριση των αξιόποινων πράξεων σε πταίσματα-πλημμελήματα-κακουργήματα και να παραμείνουν ως αξιόποινες πράξεις, μόνο τα δύο τελευταία. Τα πταίσματα πρέπει εν μέρει να αναβαθμιστούν ποινικώς σε πλημμελήματα ή να χαρακτηριστούν ως διοικητικές παραβάσεις. Επίσης είναι γνωστό, ότι η διάκριση των ποινών σε φυλάκιση ή κάθειρξη δεν ανταποκρίνεται σε κάποιο ποιοτικό διαφορισμό, με την έννοια των αυστηρότερων όρων εκτίσεως της καθείρξεως. Ο διαφορισμός τους είναι αποκλειστικά ποσοτικός, γι' αυτό πρέπει να έχουμε μια ποινή τη φυλάκιση. Μάλιστα μέχρι του ορίου της μετατροπής της φυλακίσεως σε χρηματική ποινή θα μπορούσε να τεθεί στο νόμο ως πρώτη απαγγελόμενη ποινή η χρηματική, την οποία το δικαστήριο θα είχε τη δυνατότητα να μετατρέπει σε ποινή στερητική της ελευθερίας, αν τούτο επέβαλε η συμπεριφορά του συγκεκριμένου κατηγορουμένου ή εκείνος βρισκόταν σε αδυναμία αποπληρωμής της χρηματικής ποινής.

VIII. Μεταξύ τω παριστάμενων σήμερα είναι και ο Πρόεδρος της Ενώσεως Δικαστών της Στρατιωτικής Δικαιοσύνης κ. Κατσουλάκης, του οποίου την παρουσία χαιρετίζουμε. Ήδη έχουμε πολλές συμμετοχές στρατιωτικών δικαστών σε εκδηλώσεις πολιτικών δικαστών. Επ' ευκαιρία θα ήθελα να τονίσω, ότι δεν νοείται σώμα δικαστών που δεν υπάγεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Οι στρατιωτικοί δικαστές θα πρέπει να εγκαταλείψουν το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και να στεγασθούν υπηρεσιακώς στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Ανάλογο συνέβη προ πολλών ετών με τα Διοικητικά Δικαστήρια (τότε Φορολογικά Δικαστήρια), τα οποία υπάγονταν στο Υπουργείο Οικονομικών και τελικά ήρθαν, στο φυσικό τους φορέα, το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Επίσης θα ήθελα να εκφράσω προσωπικά την ευχή και ελπίδα, λίαν προσεχώς οι στρατιωτικοί δικαστές να ενσωματωθούν στην πολιτική και ποινική δικαιοσύνη. Συνταγματικό κώλυμα δεν υπάρχει. Για κράτος εξ άλλου του μεγέθους του δικού μας είναι ασυγχώρητη πολυτέλεια να διατηρεί ειδικό κλάδο στρατιωτικών δικαστών σε καιρό ειρήνης. Υπάρχουν μεγάλα κράτη, όπως η Γερμανία, που δεν έχουν στρατοδικεία σε καιρό ειρήνης. Οι στρατιωτικοί δικαιοδοτούν ενώπιον των κοινών δικαστηρίων. Τούτο εξ άλλου συμβαίνει και σε εμάς σχετικά με τα οικονομικά εγκλήματα σε βαθμό κακουργήματος και σε βάρος του Δημοσίου, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Βέβαια για τα καθαρώς στρατιωτικά αδικήματα ή για τον καιρό πολέμου θα διατίθεται εκάστοτε ο απαιτούμενος αριθμός δικαστικών λειτουργών για τη συγκρότηση των στρατοδικείων.

IX. Έχουμε, κ. Υπουργέ, μεγάλο πρόβλημα με τις συντάξεις. Ενώ αυτές πρέπει να ανέρχονται στο 80% των αποδοχών των εν ενεργεία δικαστών, σήμερα, λόγω της επιδοματικής διαρθρώσεως του μισθολογίου μας, ανέρχονται μόλις στο 45%. Σχετικώς είχαμε παλαιότερα συζητήσεις με τον κ. Χριστοδουλάκη και είχαμε υποβάλει εναλλακτικώς δύο συγκεκριμένες προτάσεις, μία για γενική αντιμετώπιση του τρόπου υπολογισμού των συντάξεων και δεύτερη για ειδικότερη αντιμετώπιση των συντάξεων των δικαστικών λειτουργών. Ο κ. Χριστοδουλάκης, αναγνωρίζοντας το πρόβλημα επιφυλάχθηκε να απαντήσει από το νέο έτος, το 2000. Επ' αυτού αναμένομε και τη δική σας συνδρομή, κ Υπουργέ, την οποία άλλωστε πάντοτε είχαμε και με αυτή πολλά προβλήματα μας βρήκαν τη λύση τους. Θα πρέπει να προσθέσω τι συμβαίνει σχετικώς σε άλλες κοινοτικές χώρες. Στην Ιταλία οι συντάξεις είναι στο επίπεδο των αποδοχών των εν ενεργεία, ομοίως στην Πορτογαλία. Στη Γερμανία ανέρχονται στο 75% των αποδοχών, στην Ολλανδία στο 70%, στην Αυστρία στο 80% ομοίως στο Βέλγιο.

X. Σχέσεις δικαστών και δικηγόρων: Νομίζω ότι περιττεύει να τονίσω, ότι οι σχέσεις μεταξύ τους πρέπει να στηρίζονται στον αμοιβαίο σεβασμό και αλληλοκατανόηση. Πρόσφατα είχαμε περιστατικά κάποιας εντάσεως στις σχέσεις αυτές. Δεν θα προσπαθήσω ν' αποδώσω σήμερα ευθύνες. Πολλές φορές η ατμόσφαιρα στα ποινικά, κυρίως, ακροατήρια φορτίζεται και παρατηρούνται παρεκτροπές, για τις οποίες οι συγκεκριμένοι υπαίτιοι αργότερα, σε κατάσταση νηνεμίας, δεν αισθάνονται υπερήφανοι για τη συμπεριφορά τους αυτή. Θέλω να διαβεβαιώσω τους συνεργάτες μας δικηγόρους, ότι γνωρίζομε τις συνθήκες εργασίας τους και το συνεχές τρέξιμο που κάνουν ιδίως στις μεγαλουπόλεις Αθήνα-Θεσσαλονίκη-Πειραιά. Πρόθεση κανενός δικαστή δεν είναι να σταθούμε εμπόδιο στο έργο τους. Όποια επεισόδια παρατηρήθηκαν και, δυστυχώς, δεν αποκλείονται και στο μέλλον, δεν έχουν καμιά γενικότητα. Είναι μεμονωμένα και θέλω να ελπίζω, ότι εξωτερικεύουν μια στιγμιαία αρνητική αντίδραση του συγκεκριμένου δικαστή ή δικηγόρου στο δεδομένο χρόνο. Δεν έχουμε καμιά αντίρρηση για την από κοινού αντιμετώπιση των περιστατικών αυτών.

XI. Κλείνοντας θέλω να ευχαριστήσω τους εκπροσώπους των ΜΜΕ, διότι πάντοτε μας συμπαραστάθηκαν στα προβλήματά μας. Ειδικότερα τους ευχαριστώ και προσωπικά ως Πρόεδρος.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

της Ευανθίας Βενέτη-Λαμπράκη *Ειρηνοδίκη Φαρκαδόνας*

Το Εθνικό Κτηματολόγιο είναι ένα δημόσιο βιβλίο όπου σημειώνονται οι εμπράγματες δικαιοπραξίες, που αφορούν ακίνητα. Σε αυτό καταχωρούνται όλες οι συμβολαιογραφικές πράξεις, που είναι σχετικές με το ακίνητο, όπως αγορές μεταβιβάσεις γονικές παροχές, αλλά και δικαιώματα, που σχετίζονται με το ακίνητο, ήτοι κυριότητα, επικαρπία, υποθήκη. Σε αυτό γράφονται οι εμπράγματες μεταβολές του ακινήτου, οποιοιδήποτε και αν είναι οι δικαιούχοι. Όποια μεταβολή δεν καταχωρείται στο κτηματολόγιο, δεν έχει εμπρα΄γματη ισχύ. Το σύστημα του κτηματολογίου απαιτεί προηγούμενη κτηματογράφηση. Ο όρος κτηματογράφηση περιέχει την απογραφή και ευρετηρίαση όλων των ακινήτων. Έτσι αποκτούν τα ακίνητα ταυτότητα.

Διαδικασία κτηματογράφησης

1. Η περιοχή κηρύσσεται υπό κτηματογράφηση. Οι ενδιαφερόμενοι δεν ειδοποιούνται προσωπικά αλλά ενημερώνονται από τα μέσα ενημέρωσης, και από τα σχετικά φυλλάδια ότι ο δήμος ή η κοινότητα όπου έχουν ακίνητα έχει κηρυχθεί υπό κτηματογράφηση. Η προθεσμία για την υποβολή δηλώσεων ιδιοκτησίας στους κατά τόπους ΟΤΑ είναι τρεις μήνες για τους κατοίκους του εσωτερικού και έξι μήνες για τους Έλληνες του εξωτερικού. Η προθεσμία αρχίζει από την τελευταία ενημέρωση.

Τους προσκομιζόμενους τίτλους ελέγχουν οι νομικοί παραστάτες των μελετητικών γραφείων κατά το άρθρο 2 παρ. 1 του Ν 2308/95. Ο ασφαλέστερος έλεγχος γίνεται κατά το άρθρο 8 του Ν 2308/95.

Όταν για το αυτό δικαίωμα έχουν υποβληθεί περισσότερες δηλώσεις από περισσότερα πρόσωπα, οι νομικοί παραστάτες κρίνουν ποιος πιθανολογείται ότι έχει επικρατέστερο δικαίωμα. Έτσι αναγράφεται μεν ένας δικαιούχος αλλά στις παρατηρήσεις σημειώνεται η λέξη «διεκδικείται» συνοδευόμενη από το όνομα του διεκδικητού και του αριθμού πρωτοκόλλου της δήλωσής του.

Οι ιδιοκτήτες των ακινήτων, που βρίσκονται σε περιοχές που έχουν κηρυχθεί υπό κτηματογράφηση δεν μπορούν να προβούν σε καμιά εμπράγματη πράξη σχετικά με το ακίνητό τους, αν προηγουμε΄νως δεν έχουν προμηθευτεί το σχετικό κτηματολογικό απόσπασμα.

Σε όσους έχουν υποβάλει δηλώσεις αποστέλλονται επιστολές με τους κωδικούς και οδηγίες του Οργανισμού Κτηματολογίου και Χαρτογραφήσεως Ελλάδος (ΟΚΧΕ) για την περαιτέρω διαδικασία ενστάσεων.

Στη φάση της προδικασίας του ν. 2308/1995, αφού συγκεντρωθούν οι δηλώσεις των δικαιούχων των εγγραπτέων δικαιωμάτων και οι τίτλοι που δεν απαιτείται να είναι πρωτότυποι, διαμορφώνονται τα προσωρινά κτηματολογικά διαγράμματα και οι προσωρινοί κτηματολογικοί πίνακες. Εναντίον αυτών ακολουθούν οι ενστάσεις από αυτούς που έχουν έννομο συμφέρον. Οι ενστάσεις εκδικάζονται από την πρωτοβάθμια επιτροπή του ν. 2308 1995. Με τις αποφάσεις της πρωτοβάθμιας επιτροπής και τις πληροφορίες από τα αρμόδια υποθηκοφυλακεία (άρθρο 8 ν 2308/1995) αναρτώνται για δεύτερη φορά τα διαγράμματα και οι πίνακες. Εναντίον αυτών υπάρχει δυνατότης υποβολής προσφυγής ενώπιον της δευτεροβάθμιας επιτροπής.

Αφού εκδικασθούν οι προσφυγές επεξεργάζονται τελικώς τα κτηματολογικά διαγράμματα και οι πίνακες. Τότε εκδίδεται από τον Οργανισμό Κτηματολογίου και χαρτογραφήσεων Ελλάδος διαπιστωτική πράξη περαίωσης της όλης προδικασίας κτηματογράφησης. Έτσι σύμφωνα με το άρθρο 12ν. 2308/95 οδηγούμαστε στην οριστικοποίηση των πρώτων εγγράφων.

Οι πρωτοβάθμιες και δευτεροβάθμιες επιτροπές προδικασίας είναι διοικητικές επιτροπές, που δεν υποκαθιστούν τα δικαστήρια σε ό,τι αφορά στην αναγνώριση ιδιοκτησιακών δικαιωμάτων επί ακινήτων.

Οι πρώτες εγγραφές οριστικοποιούνται με την πάροδο της αποκλειστικής προθεσμίας των πέντε ή επτά ετών του άρθρου 6 παρ. 2 ν. 2308/1995.

Από την κήρυξη μιας περιοχής υπό κτηματογράφηση μέχρι την πρώτη εγγραφή απαιτούνται περίπου δύο με τρία έτη. Στην πενταετή ή επταετή προθεσμία που αρχίζει μετά τη λήξη των δύο ή τριών ετών μπορεί, όποιος έχει έννομο συμφέρον να εγείρει αγωγή αμφισβητώντας την ορθότητα της πρώτης εγγραφής που δεν έχει οριστικοποιηθεί και ζητώντας τη διόρθωσή της.

Το μαχητό τεκμήριο του εθνικού κτηματολογίου

Η αρχή της διασφάλισης της δημόσιας πίστης λειτουργεί στο πλαίσιο του μαχητού τεκμηρίου ακρίβειας των επιγενόμενων εγγραφών μέχρι την οριστικοποίηση της εγγραφής με την προϋπόθεση ότι ο ανακριβώς αναγραφόμενος δικαιούχος ή κληρονόμος διέθεσε σε καλόπιστο τρίτο έναντι ανταλλάγματος το δικαίωμα, που στην πραγματικότητα δεν του ανήκε.

Προς ανατροπή του μαχητού τεκμηρίου ο νόμος προσφέρει ειδική αγωγή. Νομιμοποιείται να την ασκήσει αυτός που εξαρτά έννομο συμφέρον από την ανατροπή του τεκμηρίου αυτής, λόγου χάριν ο πραγματικός κύριος ακινήτου, ακόμη και αν απέκτησε την κυριότητα με χρησικτησία όταν η σχετική εγγραφή αναφέρει ανακριβώς, ότι κύριος του ακινήτου είναι άλλο πρόσωπο. Η εν λόγω αγωγή λόγω του περιουσιακού της χαρακτήρα μπορεί να ασκηθεί και πλαγιαστικά κατά το άρθρο 72 Κ.Πολ.Δ. Η αγωγή, που για το παραδεκτό της πρέπει να καταχωρηθεί στο οικείο κτηματολογικό φύλλο εντός τριάντα ημερών από την κατάθεσή της, ασκείται, εναντίον του ανακριβώς αναγραφέντος ή των καθολικών του διαδόχων. Η σχετική αγωγή που θα έχει ως αίτημα την αποχώρηση του προσβαλλομένου με την ανακριβή εγγραφή δικαιώματος και τη διόρθωση της ανακριβούς εγγραφής, εγγράφεται στο κτηματολόγιο και διακόπτει την παραγραφή. Η αγωγή ως προς το σκέλος, που αφορά στο προσβαλλόμενο από την ανακριβή εγγραφή δικαίωμα, θα είναι με κριτήριο τη φύση του ασκούμενου δικαιώματος εμπράγματη ή ενοχική, ενώ με κριτήριο την επιδιωκόμενη δικαστική προστασία αναγνωριστική ή καταψηφιστική. Ως προς το σκέλος, που αφορά στη διόρθωση της ανακριβούς εγγραφής, θα είναι ενοχική. Το καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο θα κρίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ. Πολ. Δ. η δε διαδικασία θα είναι τακτική. Δεν αποκλείεται ο ειδικότερος χαρακτήρας της εκάστοτε αιτουμένης έννομης προστασίας να επενεργεί και στον προσδιορισμό της αρμοδιότητος και της διαδικασίας.

Μετά την οριστικοποίηση της πρώτης εγγραφής

Η ανωτέρω οριστικοποίηση επέρχεται είτε με την άπρακτη πάροδο της προθεσμίας για την άσκηση αγωγής διόρθωσης της πρώτης εγγραφής (πενταετία ή επταετία) ή μετά την έκδοση αμετάκλητης απόφασης επί της αγωγής αυτής (άρθρο 7 παρ. 1, 3 ν 2664/98). Με την οριστικοποίηση αυτή δημιουργείται αμάχητο τεκμήριο υπέρ του φερόμενου ως δικαιούχου για το δικαίωμα στο οποίο αυτή αφορά (άρθρο 7 παρ. 1 ν 2664/98). Στο στάδιο αυτό λειτουργίας συστήματος κτηματολογίου γεννάται μόνο ως ενοχική αξίωση αποζημιώσεως του πραγματικού δικαιούχου κατά του ανακριβούς αναγραφομένου ως δικαιούχου (άρθρο 7 παρ. 2) κατά τον αδικαιολόγητο πλουτισμό. Μπορεί επίσης, εάν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της αδικοπραξίας, να αναζητηθεί η σχετική αποζημίωση, που έχει το ύψος της χρηματικής αξίας του ακινήτου, του οποίου ανακριβώς ενεγράφη ο δικαιούχος κατά το χρόνο δημιουργίας του τεκμηρίου ως αμάχητου.

ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

αρ. Πρωτ. 175/1999

Προς τον κ. Υπουργό Δικαιοσύνης
Κύριε Υπουργέ.

Με το παρόν θέλουμε να θέσουμε υπόψη σας τα πιο κάτω θέματα άμεσης προτεραιότητας για την προώθησή τους, ενόψει και του υπό κατάθεση νομοσχεδίου:

I. *Δημιουργία δύο νέων Πρωτοδικείων*

Στο νομό Αττικής πρέπει να νομοθετηθεί η λειτουργία, δύο τουλάχιστον, ακόμα Πρωτοδικείων (ένα στη Δυτική Αττική και ένα στην Ανατολική Αττική). Με αυτόν τον τρόπο θα επιτευχθεί όχι μόνο η αποσυμφόρηση του Πρωτοδικείου Αθηνών, αλλά και η καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών.

II. *Αύξηση θέσεων Δικαστικών Λειτουργών και Γραμματέων*

Η μεγάλη καθυστέρηση στην εκδίκαση των ποινικών υποθέσεων με τον εντεύθεν κίνδυνο της παραγραφής επιβάλλει την αύξηση των οργανικών θέσεων δικαστικών λειτουργών του Εφετείου Αθηνών ως εξής: Πρ. Εφετών κατά 15, Εφέτες κατά 35, Εισαγγ. Εφετών κατά 5, Αντεισαγγελείς Εφετών κατά 12 (βλ. το με αριθ. 166/14-9-1999 έγγραφό μας).

Επίσης, λόγω των μεγάλων κενών και της αύξησης των προς εκδίκαση υποθέσεων, επιβάλλεται η κάλυψη όλων των κενών των Δικαστηρίων του Πρώτου βαθμού, αλλά και η αύξηση των οργανικών θέσεων των Πρωτοδικών κατά 80 τουλάχιστον (Βλ. το με αριθ. 157/5-5-99 έγγραφό μας).

Την αύξηση αυτή την θεωρούμε απαραίτητη για την βελτίωση της εικόνας της Ελληνικής Δικαιοσύνης.

Τέλος, πρέπει να καλυφθούν όλα τα κενά των θέσεων των δικαστικών υπαλλήλων και να αυξηθούν αυτά εν όψει των αυξήσεων των δικαστών, τουλάχιστον κατά 20 στο Εφετείο Αθηνών.

III. *Ειρηνοδίκες*

Επανερχόμεθα κ. Υπουργέ στο θέμα της ενοποίησης του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας. Γνωρίζουμε τις δυσκολίες που υπάρχουν, όμως, φρονούμε ότι με τόλμη και αποφασιστικότητα μπορεί να λυθεί το θέμα αυτό.

Ανεξαρτήτως όμως αυτού και μέχρι να δοθεί λύση, είναι απαραίτητο να ενοποιηθούν οι θέσεις των Ειρηνοδικών, όπως σας έχουμε προτείνει με το αριθμ. 166/14.9/1000 έγγραφό μας.

Οι Ειρηνοδίκες είναι ο μόνος κλάδος δημοσίων Λειτουργών, που επί σειράς ετών παραμένουν στον ίδιο βαθμό, χωρίς οικονομικές προσαυξήσεις καθόσον μετά από 12 έτη υπηρεσίας, λαμβάνουν τις αποδοχές των Πρ. Πρωτοδικών και μετά από 24 έτη υπηρεσίας λαμβάνουν ως προσαύξηση το 60% της διαφοράς μεταξύ των βασικών μισθών του Πρ. Πρωτοδικών και Εφέτη.

Δικαίως, λοιπόν, ζητούμε να λαμβάνουν μετά 24 έτη υπηρεσίας τις αποδοχές του Εφέτη.

IV *Προϋπηρεσία ως δικηγόρων*

Επίσης, ζητούμε να υλοποιηθεί η υπόσχεσή μας κ. Υπουργέ, για τον υπολογισμό στη συντάξιμη υπηρεσία των δικαστών της προϋπηρεσίας τους ως δικηγόρων μέχρις (8) οκτώ ετών. Προς τούτο θα υπάρξει υποχρέωση των ενδιαφερομένων σε καταβολή των αναλογουσών εισφορών.

V. *Σχολή Δικαστών*

Η Γενική Διεύθυνση της Εθνικής Σχολής Δικαστών πρέπει να ανήκει στην Πολιτική και Ποινική Δικαιοσύνη, διότι, λόγω του πολύ μεγάλου αριθμού των λειτουργών της αποτελεί τον κορμό των δικαστικών λειτουργών.

Πιστεύουμε ότι ο χρόνος φοίτησης πρέπει να μειωθεί και παγιωθεί στους (12) δώδεκα μήνες με αντίστοιχη αύξηση της θητείας ως παρέδρων. Με αυτόν τον τρόπο οι Δικαστές και γρηγορότερα εξοικειώνονται στα νέα τους καθήκοντα και υπηρεσιακές ανάγκες καλύπτονται. (Βλ. και σχετικό 146/1999 έγγραφο όλων των Δικαστικών Ενώσεων).

VI. *Φύλαξη Δικαστικών Καταστημάτων*

Σε όλα τα δικαστικά καταστήματα της χώρας πρέπει να εγκατασταθούν συστήματα ασφαλείας για την ασφάλεια Δικαστών, Δικηγόρων, υπαλλήλων και πολιτών, από ενέργειες δολιοφθοράς. Επίσης, πρέπει να υπάρχει συνεχής επιτήρησή τους τόσο κατά το χρόνο λειτουργίας τους όσο και μετά από αυτόν, αφού οι πιο πάνω κίνδυνοι αλλά και οι κίνδυνοι από κλοπές, ρύπανση κλπ. δεν εκλείπουν. Για παράδειγμα αναφέρουμε ότι το μήνα Αύγουστο αίθουσα του Δικαστικού καταστήματος της Καλαμάτας, μετατράπηκε από ομάδα αθίγγανων σε τραπεζαρία όπου γευμάτιζαν.

VII. *Επίτιμος Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου*

Το Δ.Σ. της Ένωσης μας προτείνει να απονεμηθεί ο τίτλος του Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου στον εκλιπόντα Αρεοπαγίτη Παναγιώτη Κωστάκου, επί σειρά ετών πρόεδρο της Ένωσής μας.

Πρόταση Νόμου:

"Στους Προέδρους της Ενώσεως Δικαστών και Εισαγγελέων με βαθμό Αρεοπαγίτη, που απεβίωσαν κατά την διάρκεια της Υπηρεσίας τους, μπορεί να απονεμηθεί τιμητικά με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και ύστερα από πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης ο τίτλος του Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου, αν είχαν άνω των πέντε ετών ευδόκιμη υπηρεσία Αρεοπαγίτη και διακρίθηκαν ιδιαίτερα κατά την άσκηση των δικαστικών και συνδικαλιστικών καθηκόντων τους"

Αρ. Πρωτ. 177 / 1999

Προς τον κ. Υπουργό Δικαιοσύνης

Κύριε Υπουργέ,

Ενόψει της καταθέσεως στη Βουλή του νέου νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, παρακαλούμε να συμπεριλάβετε διατάξεις επί των κατωτέρω θεμάτων:

1. *Αύξηση θέσεων Δικαστικών Λειτουργών και Υπαλλήλων της Γραμματείας.* Επί του θέματος αυτού αναφερόμεθα στα με αριθμ. πρωτοκόλλου 166/14.9.1999 και 175/1/11/ 1999 έγραφά μας.

Σας γνωρίζουμε ότι λόγω των πολλών κενών των οργανικών θέσεων, ιδίως στο πρώτο βαθμό, οι συνθήκες έχουν επιδεινωθεί και ήδη πολλοί συνάδελφοι αντιμετωπίζουν, λόγω του φόρτου εργασίας και του ασκουμένου πειθαρχικού ελέγχου, (εξ αιτίας της καθυστέρησης στην έκδοση των αποφάσεων), σοβαρά προβλήματα υγείας.

2. Ζητούμε να υλοποιηθεί η υπόσχεσή σας για τον υπολογισμό στη συντάξιμη υπηρεσία των δικαστών, της προϋπηρεσίας τους ως δικηγόρων μέχρις οκτώ (8) ετών. Προς τούτο θα υπάρξει υποχρέωση των ενδιαφερομένων σε καταβολή των αναλογουσών εισφορών.

3. Επανερχόμεθα στο θέμα των Ειρηνοδικών και αναφερόμεθα στα πιο πάνω έγγραφά μας. Οι ρυθμίσεις που προτείνουμε αποτελούν όχι μόνο αναγνώριση από την πολιτεία του σπουδαίου έργου που επιτελούν, αλλά και είναι πέρα για πέρα δίκαιες.

4. Επίσης, πρέπει να καθιερωθεί και ο συνταξιοδοτικός βαθμός σε τρόπο ώστε ο συνταξιοδοτούμενος δικαστής να αποχωρεί με τον επόμενο βαθμό. Και το αίτημά μας αυτό το έχετε δεχτεί ως δίκαιο και εφικτό. Αναμένουμε την υλοποίηση και του αιτήματός μας αυτού.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΧΑΡ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΤΑ ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΜΑΣ ΣΤΟ ΝΑΥΠΛΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Άρχισε να προωθείται το ζήτημα του «αποχαρακτηρισμού» των οικοπέδων μας στο Ναύπλιο. Όπως είχαμε γράψει και σε προηγούμενη ανακοίνωση στα ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ η τριμελής Επιτροπή που εκλέχτηκε από τους συναδέλφους «οικοπεδούχους» στη συγκέντρωση που έγινε στις 19-6-1999, πραγματοποίησε διάφορες επαφές και αφού συγκέντρωσε πληροφορίες, κατέληξε στα παρακάτω συμπεράσματα:

Η έκταση των οικοπέδων μας ανήκε σε μείζονα έκταση 4.700 στρεμμάτων, η οποία με την υπ' αριθμ. 244980/2159/18-1-1962 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, είχε χαρακτηριστεί ως «ιδιωτική δασική» έκταση. Άρα προκειμένου να αρχίσει η διαδικασία σύστασης Συνεταιρισμού Παραθεριστικής κατοικίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του Π.Δ/τος 93/1987, πρέπει να προηγηθεί ο «αποχαρακτηρισμός» της από την αρμόδια δασική αρχή (στην πραγματικότητα πρόκειται για τη διαδικασία χαρακτηρισμού του άρθρου 14Ν 998/1979). Για το σκοπό αυτό πρέπει να υποβληθεί σχετική αίτηση στον αρμόδιο Δασάρχη, η οποία όμως, όπως είχε η πραγματική κατάσταση, κρίθηκε ότι θα οδηγούσε σε αρνητικό αποτέλεσμα, αφού τόσο ο Δασάρχης Ναυπλίου, όσο και οι αρμοδιες Δασικές Επιτροπές του νομού, σε ανάλογες με τη δική μας περιπτώσεις, χαρακτήριζαν σχεδόν πάγια τις εκτάσεις αυτές ως δασικές και όπως είναι γνωστό, η γνώμη των επιτρόπων είναι δεσμευτική για τη μεταγενέστερη χαρτογράφηση και τη σύνταξη του δασολογίου και έτσι θα δημιουργείτο τελεσίδικη κατάσταση σε βάρος των συμφερόντων μας.

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση, επιχειρήσαμε σε πρώτο στάδιο ενεργειών, να έχουμε επαφή με αρμόδιους παράγοντες, του Υπουργείου Γεωργίας που χειρίζονται τα ζητήματα αυτά και στη συνέχεια προγραμματίσαμε να επισκεφθούμε τον αρμόδιο υφυπουργό Γεωργίας και τον Γενικό Γραμματέα και να τους θέσουμε το δίκαιο αίτημά μας, στοχεύοντας και σε κάποια νομοθετική ρύθμιση του όλου θέματος, για την οποία υπήρχαν πληροφορίες ότι ήταν στην πρόθεση της Κυβέρνησης. Στην προσπάθειά μας αυτή ήρθαμε σε επαφή με τους εκπροσώπους του Συλλόγου των υπαλλήλων της Εμπορικής Τραπέζης, οι οποίοι έχουν αγοράσει ένα άλλο τμήμα της παραπάνω ενιαίας μείζονος έκτασης των 4.700 στρεμμάτων των ανωτέρω κοινών δικαιοπαρόχων μας, που συνορεύει με το δικό μας και έχουν την ίδια φυσική μορφή. Θεωρήσαμε, ότι εν όψει του ότι αντιμετωπίζουν και αυτοί το ίδιο πρόβλημα «χαρακτηρισμού» της έκτασής τους, μια κοινή ενέργεια για την επίλυσή του από δύο διαφορετικές κοινωνικές ομάδες είναι προς το συμφέρον μας, αφού όλοι γνωρίζουμε ότι η δική μας ιδιότητα δημιουργεί αρνητικές προσεγγίσεις εκ μέρους των οργάνων της διοίκησης κυρίως στην επαρχία. Οι παραπάνω υπάλληλοι της εμπορικής τράπεζας είχαν προηγηθεί από εμάς στις ενέργειες τους, είχαν υποβάλλει αίτηση «χαρακτηρισμού» στο Δασαρχείο Ναυπλίου και είχαν ήδη πραγματοποιήσει επαφές στο παρελθόν με τον υφυπουργό Γεωργίας, χρησιμοποιόντας μάλιστα και τεχνικό σύμβουλο δασολόγο. Στις 10/2/2000, επισκεφθήκαμε μαζί τον υφυπουργό Γεωργίας κ. Φούντα, ο οποίος μετά από σύντομη ενημέρωση, αναγνώρισε το δίκαιο του αιτήματος μας και μας παρέπεμψε στους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες του υπουργείου, που χειρίζονται το ζήτημα και είχαν πληρέστερη γνώση του, από προηγούμενες συναντήσεις με τους εκπροσώπους του Συλλόγου των Τραπεζικών υπαλλήλων. Αφού έγινε αναλυτική ενημερωτική συζήτηση, πήραμε τη διαβεβαίωση ότι με παρέμβαση προς το Δασάρχη Ναυπλίου, θα προωθηθεί άμεσα η αίτηση των υπαλλήλων της Εμπορικής Τράπεζας, ώστε σε σύντομο χρονικό διάστημα να έχουμε την απάντηση του Δασαρχείου, για το ποσοστό που θεωρεί ότι η μεγαλύτερη έκταση στην οποία περιλαμβάνεται και η δική μας, είναι δασική. Η απόφαση αυτή θα αποτελέσει πρόκριμα για το χαρακτηρισμό και της δικής μας έκτασης, γι' αυτό και επιφυλαχθήκαμε να υποβάλλουμε την αίτησή μας μετά την έκδοση της απόφασης, ώστε ανάλογα με το περιεχόμενό της να αποφασίσουμε τις επόμενες ενέργειές μας, που θα οδηγήσουν ασφαλέστερα στο επιθυμητό από όλους μας αποτέλεσμα. Για όλες τις ενέργειες μας θα υπάρξουν νεότερες ανακοινώσεις και αν κριθεί αναγκαίο, θα προγραμματιστεί συγκέντρωση όλων των συναδέλφων συνιδιοκτητών των οικοπέδων, πριν από τη λήξη του δικαστικού έτους, για να ληφθούν συγκεκριμένες αποφάσεις.

Τέλος, όπως έχει γνωστοποιηθεί προφορικά και με έγγραφες ανακοινώσεις στα δικαστήρια της Αθήνας και του Πειραιά, φροντίσαμε για την έκδοση από το Υποθηκοφυλακείο Ναυπλίου, των πιστοποιητικών μεταγραφής του δεύτερου συμβόλαιου (της μικρότερης έκτασης) που δεν μας είχαν χορηγηθεί. Πολλά από τα πιστοποιητικά αυτά στάλθηκαν στους δικαιούχους συναδέλφους, επειδή όμως για πολλούς δεν υπάρχουν επαρκή στοιχεία (διεύθυνση κατοικίας κλπ.) και υπάρχει κίνδυνος να χαθούν, παρακαλούνται οι κ.κ. συνάδελφοι να τα παραλάβουν από τα γραφεία της Ένωσης ή να ζητήσουν την αποστολή τους στην επαρχία, αφού δώσουν τα αναγκαία στοιχεία τους, επικοινωνώντας με τις υπαλλήλους της ΕΔΕ στα τηλέφωνα 8827380 και 8841529 κατά τις εργάσιμες ώρες.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΝΩΛΙΔΗΣ
Εφέτης-Αναπληρωτής
Γ. Γραμματέας της ΕΔΕ
Μέλος της Επιτροπής

«ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΑΝΕΧΟΥ»

Η αναγκαστική στασιμότητα της ενοποίησης των πρώτων βαθμών με την απόσυρση του επίμαχου νομοσχεδίου είναι οπωσδήποτε αρνητική, αλλ' έχει και κάποια θετικά στοιχεία. Μας δίνει την ευκαιρία να ασχοληθούμε με μερικότερα προβλήματα της Δικαιοσύνης θα έλεγα πρώτιστα, αλλά βέβαια και των δικαστών και πιο συγκεκριμένα των Ειρηνοδικών. Με την προσπάθεια μάλιστα αυτή προλειαίνουμε το έδαφος για τον απώτερο σκοπό της ένταξης. Επειδή τα προβλήματα είναι πολλά και η επιδίωξη συνολικά της λύσης τους αποθαρρύνει όσους θεσμικά είναι επιφορτισμένοι με την επίλυσή τους, η ιεράρχηση και η προοδευτική προβολή τους αποτελεί ένδειξη ρεαλισμού και σύνεσης.

Το πλέον οξύ πρόβλημα, που αντιμετωπίζει ο κλάδος των Ειρηνοδικών αυτή τη στιγμή και το οποίο επισκιάστηκε από την «ένταξη» είναι η κυριολεκτικά απαρχαιωμένη χωροταξική κατανομή των ειρηνοδικείων. Και είναι απαρχαιωμένη, αναντίρρητα πιστεύω, διότι είχε σχεδιαστεί να καλύψει τις ανάγκες της υπαίθρου, όπως αυτές ήταν πριν από δεκαετίες διαμορφωμένες. Η οποιαδήποτε διορατικότητα δεν ήταν δυνατό να πλησιάσει τη σημερινή κατάσταση, που χαρακτηρίζεται κύρια από την πληθυσμιακή αποδυνάμωση της υπαίθρου, τον ουσιαστικό εκμηδενισμό των αποστάσεων και την αλματώδη ανάπτυξη των τηλεπικοινωνιών. Ωστόσο τα ειρηνοδικεία «στολίζουν» ακόμη και σήμερα κάποιες ορεινές Κοινότητες, στεγαζόμενα συνήθως σε απαράδεκτα κτίρια, με ελλιπή γραμματειακή υποστήριξη και το κυριότερο με ελάχιστη έως και ανύπαρκτη κίνηση. Η συζήτηση κάποιας υπόθεσης ταράζει λίγο την ησυχία της μικρής κοινωνίας... και μετά πάλι ησυχία...

Ο ειρηνοδίκης όμως είναι δικαστής. Η απραξία σκοτώνει το ενδιαφέρον του για κατάκτηση της επιστήμης του, τον αποτελματώνει, του στερεί τη δυνατότητα απόκτησης πείρας, τον γεμίζει φόβο για το ενδεχόμενο μετάθεσής του σε κεντρικό ειρηνοδικείο και γενικά τον κάνει να νιώθει ότι βρίσκεται στο περιθώριο. Για την προσωπική του ζωή... ας μη μιλήσουμε...

Θεωρώ ότι λόγοι που δεν εξυπηρετούν καθαρά τη Δικαιοσύνη, όπως ιστορικοί, συναισθηματικοί, πολιτικοί ή όποιοι άλλοι δεν συγχωρείται πλέον να αποτελούν έρεισμα για τη συνέχιση αυτής της κατάστασης. Η ανακατανομή των ειρηνοδικείων ορθολογιστικά, σύμφωνα με τις σημερινές ανάγκες, σε συνδυασμό με την κατάργηση πολλών από αυτά επιβάλλεται πιεστικά, τόσο για τους παραπάω λόγους, όσο και για τον περιορισμό της άσκοπης δαπάνης λειτουργίας τους.

Η ΕΝΩΣΗ μας ας συμπεριλάβει στους στόχους της την επίλυση αυτού του προβλήματος. Είναι πρώτιστα πρόβλημα της Δικαιοσύνης και μετά των δικαστών. Έτσι η προσπάθεια για τη λύση του αποτελεί συνάμα και έμμεση απόδειξη ότι οι δικαστές προβληματίζονται ευρύτερα, πονούν για τη Δικαιοσύνη και δεν σκέπτονται «συντεχνιακά»...

Θεόφιλος Μουτεβελής
Ειρηνοδίκης Κυπαρισσίας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Συνάδελφος επιθυμεί να πωλήσει την οικοπεδική μερίδα της στην Κάντια Ναυπλίου τηλ. 9657265

ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΕΝΩΣΕΙΣ Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ Η ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΜΙΑΣ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ

Πριν αρκετά χρόνια έντονος ήταν ο προβληματισμός όχι μόνο για την αναγκαιότητα της ύπαρξης των δικαστικών ενώσεων αλλά και για την αποτελεσματικότητα τους. Ο προβληματισμός αυτός δεν προερχόταν μόνο από εξωδικαστικούς παράγοντες, οι οποίοι προδίκαζαν την ανάπτυξη μιας συντεχνιακής νοοτροπίας αλλά και από δικαστικούς παράγοντες οι οποίοι φοβούντο μια ενδεχόμενη κομματικοποίηση ή μια αυτόνομη γραμμή ανεξάρτητη και μη ελεγχόμενη από την ποδηγεσία τους.

Δεν είναι σκοπός αυτού του σημειώματος η προϊστορία των Δικαστικών Ενώσεων που ξεκινάει από το 1962 όταν πρωτοϊδρύθηκε η «Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων». Σκοπός είναι να καταδείξει την προσφορά τους στον κλάδο και την ανάγκη συνειτουργίας τους στα μεγάλα προβλήματα του.

Όπως είναι γνωστό, σήμερα λειτουργούν η «Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων», η Ένωσή μας, δηλαδή, που εκφράζει τους δικαστές και εισαγγελείς της Πολιτικής και Ποινικής δικαιοσύνης, ο «Σύνδεσμος Ανωτέρων και Ανωτάτων Δικαστικών Λειτουργών», που εκφράζει τμήμα των μελών της πιο πάνω Ενώσεως και συγκεκριμένα από το βαθμό του Εφέτη και άνω, η «Ένωση των Διοικητικών Δικαστών», που εκφράζει τους δικαστικούς λειτουργούς των διοικητικών δικαστηρίων, η «Ένωση Δικαστικών Λειτουργών του ΣΤΕ», που εκφράζει τους συναδέλφους του Συμβουλίου της Επικρατείας, η «Ένωση Εισαγγελεών», που εκφράζει τους Εισαγγελικούς λειτουργούς και η «Ένωση Δικ. Λειτουργών του Ελεγκτικού Συνεδρίου» που εκφράζει τους δικαστές του Ελ. Συνεδρίου, η «Ένωση των Συνταξιούχων δικαστικών λειτουργών» που εκφράζει τους συνταξιούχους όλων των κλάδων και η «Ένωση των δικαστικών λειτουργών της Στρατιωτικής Δικαιοσύνης», που εκφράζει τους συναδέλφους της στρατιωτικής δικαιοσύνης. Η ύπαρξη και λειτουργία τόσων ενώσεων, άλλοτε με μεγαλύτερη και άλλοτε με μικρότερη επιτυχία συνέβαλε αποφασιστικά στην προώθηση και επίλυση πολλών και σοβαρών προβλημάτων των δικαστικών λειτουργών, έθεσε, όμως παράλληλα και μια σειρά από προβλήματα συντονισμού και κοινής δράσης μεταξύ τους. Έτσι, παρά τις αναμφίβολα καλές προθέσεις, παρουσιάστηκαν, κατά το παρελθόν, τα φαινόμενα της έλλειψης συντονισμού στην αντιμετώπιση ζητημάτων που αφορούσαν εξίσου όλους τους δικαστές, ανεξαρτήτως βαθμού και «ειδικότητας» της αλληλοεπικάλυψης και της αμοιβαίας καχυποψίας ορισμένων εκπροσώπων των ενώσεων για την οικειοποίηση της κοινής προσπάθειας. Τα φαινόμενα αυτά δεν έπληξαν βέβαια, την ενότητα που υπάρχει στη βάση των συναδέλφων, ούτε δημιούργησαν αρνητικά τετελεσμένα γεγονότα στο χώρο της δικαιοσύνης, αλλά δημιουργούσαν μια δυσλειτουργία στη δυνατότητα ενιαίας έκφρασης.

Τα τελευταία χρόνια όσοι ασχολούμεθα με τα συνδικαλιστικά πράγματα των δικαστών, ξεπεράσαμε τις πιο πάνω «δυσλειτουργίες» συντονίσαμε τη δράση όλων των Ενώσεων και με ενότητα και στενή συνεργασία επιτύχαμε αρκετά και πιστεύουμε βάσιμα ότι και στο μέλλον θα επιτύχουμε περισσότερα.

Στις Δικαστικές Ενώσεις οφείλεται ο Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών, η γενναία αύξηση των οργανικών θέσεων η βελτίωση των συνθηκών εργασίας, η Αυτοδιοίκηση των Δικαστηρίων, το Ειδικό Μισθολόγιο, η ρύθμιση του φορολογικού κλπ. Οι δικαστικές Ενώσεις έχουν θέσει τις βάσεις για την επίλυση του Συνταξιοδοτικού, αφού με συντονισμένες ενέργειες και με ισχυρή επιχειρηματολογία έχουμε εξουδετερώσει την άρνηση των αρμοδίων Υπουργών και ευελπιστούμε ότι εντός του 2000 θα επιλυθεί το μεγάλο αυτό ζήτημα, κατά τρόπο που θα μας ικανοποιεί.

Εδώ και δύο χρόνια η συνεργασία μας, συνεργασία όλων των Ενώσεων, είναι ειλικρινής, περισσότερο από αδελφική και αποτελεσματική. Σκέπτομαι λοιπόν, μήπως θα έπρεπε να λάβει και νομική μορφή, ως Δευτεροβάθμια ένωση δικαστικών Λειτουργών, η οποία θα επιτελεί το έργο που τώρα εμείς άτυπα επιτελούμε.

Είναι αυτονόητο ότι η αυτοτέλεια κάθε μιας Ένωσης δεν θα θίγεται. Η αυτονομία έκφρασης και δράσης των ενώσεων δεν πρόκειται να περιοριστεί αφού η ιδιαιτερότητα των προβλημάτων των μελών κάθε μιας θα εξακολουθούν να υφίσταται. Ο χαρακτήρας της Δευτεροβάθμιας ένωσης θα είναι επιτελικός-συντονιστικός και δεν θα αφαιρεθούν αρμοδιότητες από τις Ενώσεις.

Η εκπροσώπηση κάθε Ένωσης στο δευτεροβάθμιο αυτό όργανο θα είναι ανάλογη του αριθμού των μελών που διαθέτει. Η εκλογή των εκπροσώπων θα γίνεται από τις Γενικές Συνελεύσεις με καθολική ψηφοφορία, η οποία, μάλλον, θα συμπίπτει με τις αρχαιρεσίες για εκλογή Δ.Σ. Θέματα άλλα, όπως η ανάληψη της Προεδρίας, οι αρμοδιότητες του Προεδρείου κλπ. θα επιλυθούν με κατανόηση και σύμφωνα με το συμφέρον του κλάδου.

Πιστεύω ότι η ιδέα για το δευτεροβάθμιο όργανο έχει ωριμάσει και πρέπει όλοι να βοηθήσουμε προς αυτή την κατεύθυνση. Ιδέες υπάρχουν και αναμένουμε προτάσεις.

Η δυναμική του κλάδου δεν μπορεί να περιμένει. Ο καινούργιος αιώνας είναι μπροστά μας και δεν πρέπει να είμαστε παρατηρητές αλλά πρωταγωνιστές.

Χαράλαμπος Αθανασίου
Εφέτης
Γεν. Γραμματέας της Ένωσης